Europeiska unionens officiella tidning

SV
C-serien

C/2024/6789

13.11.2024

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN**

**VÄGLEDANDE DOKUMENT** [1]

**för Förordning (EU) 2023/1115 om avskogningsfria produkter** [2]

(C/2024/6789)

**Innehållsförteckning**

*Sida*

1. DEFINITIONER AV *UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN, TILLHANDAHÅLLANDE PÅ MARKNADEN* OCH *EXPORT* ..... 2
   a) Utsläppande på marknaden ..... 3
   b) Tillhandahållande på marknaden ..... 3
   c) Export ..... 4
2. DEFINITION AV *VERKSAMHETSUTÖVARE* ..... 4
3. DATUM FÖR IKRAFTTRÄDANDE OCH TIDSFRISTER FÖR TILLÄMPNING ..... 5
4. TILLBÖRLIG AKTSAMHET OCH DEFINITION AV *FÖRSUMBAR RISK* ..... 6
   a) Riskbedömning ..... 7
   b) Försumbar risk ..... 8
   c) Rollen för handlare, beroende på om de är små och medelstora företag eller inte ..... 9
   d) Samspel med direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet ..... 9
5. FÖRTYDLIGANDE AV *LEVERANSKEDJANS KOMPLEXITET* ..... 9
6. LAGENLIGHET ..... 10
   a) Tillämplig lagstiftning i produktionslandet ..... 10
   b) Tillbörlig aktsamhet i fråga om lagenlighet ..... 12
7. PRODUKTDEFINITION ..... 13
   a) Förtydligande – Förpackningar och förpackningsmaterial ..... 13
   b) Förtydligande – Avfall och återvunna produkter ..... 14
8. REGELBUNDET UNDERHÅLL AV ETT SYSTEM FÖR TILLBÖRLIG AKTSAMHET ..... 15
9. SAMMANSATTA PRODUKTER ..... 16
   a) Informationskrav ..... 16
   b) Tillbörlig aktsamhet för sammansatta produkter: användning av befintliga förklaringar om tillbörlig aktsamhet ..... 17
10. ROLLEN FÖR CERTIFIERINGAR OCH SYSTEM SOM KONTROLLERAS AV TREDJE PART VID RISKBEDÖMNING OCH RISKREDUCERING ..... 18
    a) Rollen för certifieringar och system som kontrollerats av tredje part ..... 19
    b) Bakgrundsinformation ..... 21
11. JORDBRUKSANVÄNDNING ..... 22
    1. Inledning ..... 22
    2. Förtydligande av omvandling av skog till mark för andra ändamål än jordbruksanvändning ..... 23
    3. Definition av *skog* ..... 23

(1) Ingenting i detta vägledande dokument ersätter direkta hänvisningar till de instrument som beskrivs, och kommissionen åtar sig inte något ansvar för förlust eller skada som orsakats av fel eller påståenden i dokumentet. Endast domstolen kan avge slutliga domar om avskogningsförordningens tolkning.

(2) EUT L 150, 9.6.2023, s. 206, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1115/oj.

4. Definition av *jordbruksanvändning* och undantag ....24

a) Förtydligande av jordbruksändamål ....24

b) Förtydligande av den övervägande markanvändningen ....26

c) Definition av *jordbruksplantering* ....26

d) Förtydligande av *skogsjordbrukssystem* ....27

5. Förtydligande av markanvändning vid flera typer av markanvändning i samma område och användning av fastighetsregister och registerkartor ....27

BILAGA I ....33

BILAGA II ....40

INLEDNING

I artikel 15.5 i förordning (EU) 2023/1115 om tillhandahållande på unionsmarknaden och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse och om upphävande av förordning (EU) nr 995/2010 (nedan kallad *avskogningsförordningen*) fastställs att kommissionen får utarbeta riktlinjer för att underlätta ett harmoniserat genomförande av förordningen.

Detta vägledande dokument är inte rättsligt bindande. Det syftar enbart till att tillhandahålla information om vissa aspekter av avskogningsförordningen. Det varken ersätter, kompletterar eller ändrar bestämmelserna i avskogningsförordningen, som fastställer de rättsliga skyldigheterna. Detta vägledande dokument bör inte beaktas separat. Det ska användas jämfört med lagstiftningen och inte som en fristående referens.

Detta vägledande dokument är dock ett användbart referensmaterial för alla som måste följa avskogningsförordningen, eftersom det ytterligare klargör särskilda delar av lagstiftningstexten och därmed kan vägleda verksamhetsutövare och handlare. Det kan också vägleda nationella behöriga myndigheter och tillsynsorgan samt nationella domstolar i arbetet med att genomföra och verkställa avskogningsförordningen.

De frågor som behandlas i detta dokument har diskuterats och utretts i samarbete med utsedda företrädare för medlemsstaterna. Ytterligare frågor kan tas upp för behandling när det finns mer erfarenhet av att tillämpa avskogningsförordningen. I ett sådant fall kommer det vägledande dokumentet att revideras i enlighet med detta.

För samtliga frågor som behandlas i detta vägledande dokument bör noteras att definitionerna i avskogningsförordningen enligt skäl 43 bygger på det arbete som utförts av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC), FN:s miljöprogram (Unep) och Internationella naturvårdsunionen (IUCN).

Proportionalitetsprincipen är en av de allmänna principer i unionsrätten som är tillämplig på tolkning och efterlevnad av unionslagstiftningen ([3]). Ansvaret för att bestämmelserna efterlevs ligger hos medlemsstaterna.

## 1. DEFINITIONER AV *UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN*, *TILLHANDAHÅLLANDE PÅ MARKNADEN* OCH *EXPORT*

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2 – Definitioner*

*De skyldigheter för verksamhetsutövare som är tillämpliga enligt artikel 4 gäller när relevanta produkter är avsedda att släppas ut respektive släpps ut på marknaden eller exporteras. De skyldigheter för handlare som är tillämpliga enligt artikel 5 gäller när relevanta råvaror eller relevanta produkter är avsedda att tillhandahållas respektive tillhandahålls på marknaden (se även kapitel 4 c i detta vägledande dokument).*

([3]) Mer information om genomförandet finns under vanliga frågor (FAQ) på följande webbplats: *Deforestation Regulation implementation* – Europeiska kommissionen (europa.eu).

*I bilaga I till detta vägledande dokument finns en översikt över scenarier som förklarar de skyldigheter som åligger dels små och medelstora verksamhetsutövare och handlare, dels verksamhetsutövare och handlare som inte är små och medelstora företag när de släpper ut eller tillhandahåller relevanta produkter på unionsmarknaden eller exporterar relevanta produkter från unionsmarknaden. Scenarierna visar också hur skyldigheterna förändras för små och medelstora verksamhetsutövare längre ned i leveranskedjan (artikel 4.8) och för verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag (artikel 4.9).*

a) *Utsläppande på marknaden*

Enligt artikel 2.16 sker ett *utsläppande på marknaden* av en relevant råvara eller relevant produkt när den tillhandahålls på unionsmarknaden **för första gången**. Relevanta råvaror eller relevanta produkter som redan har släppts ut på unionsmarknaden omfattas inte här. Begreppet *utsläppande på marknaden* avser varje enskild relevant råvara eller produkt, inte en produkttyp, oavsett om den tillverkats som en enskild enhet eller en serie.

b) *Tillhandahållande på marknaden*

Enligt artikel 2.18 sker ett *tillhandahållande på marknaden* av en relevant produkt när den **levereras**

— **på unionsmarknaden för distribution, förbrukning eller användning**, vilket innebär att den relevanta produkten eller råvaran måste vara fysiskt på plats i EU, antingen efter att ha avverkats eller producerats i EU eller efter att ha importerats till EU och hänförts till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*; relevanta produkter som importeras till EU erhåller inte status som *unionsvaror* innan de har förts in i unionens tullområde och övergått till fri omsättning genom tullen; relevanta produkter som hänförts till andra tullförfaranden än *övergång till fri omsättning* (t.ex. tullagerförfarande, förfarande för aktiv förädling, förfarande för tillfällig införsel och förfarande för transitering) anses inte ha släppts ut på marknaden enligt avskogningsförordningen, ***och***

— **i samband med kommersiell verksamhet**, vilket innebär en verksamhet som äger rum i ett affärsrelaterat sammanhang; kommersiell verksamhet kan ske mot betalning eller vara gratis, både leverans till icke-kommersiella konsumenter och verksamhet där ingen betalning sker i gengäld omfattas av avskogningsförordningen (t.ex. vid gåvor eller ideell verksamhet); genom avskogningsförordningen införs emellertid inga krav på icke-kommersiella konsumenter, eftersom privat användning och förbrukning inte omfattas av avskogningsförordningen.

**Tillhandahållande på marknaden** bör därmed uppfattas förekomma när en handlare levererar relevanta produkter på unionsmarknaden både i) för distribution, förbrukning eller användning och ii) i samband med sin kommersiella verksamhet.

**Utsläppande på marknaden** bör därmed uppfattas förekomma när en verksamhetsutövare tillhandahåller en relevant produkt på unionsmarknaden i) för distribution, förbrukning eller användning, ii) för första gången och iii) i samband med sin kommersiella verksamhet.

De kombinerade definitionerna av *verksamhetsutövare* (artikel 2.15 i avskogningsförordningen) och *i samband med kommersiell verksamhet* (artikel 2.19 i avskogningsförordningen) innebär att varje person som släpper ut en relevant produkt på marknaden

a) för distribution till kommersiella eller icke-kommersiella konsumenter, exempelvis till försäljning eller gratis (t.ex. som ett varuprov),

b) för bearbetningssyften, eller

c) för användning i sin egen affärsverksamhet

omfattas av kraven på tillbörlig aktsamhet och måste lägga fram en förklaring om tillbörlig aktsamhet, såvida inte en förenkling är tillämplig (se artikel 4.8 och 4.9 i avskogningsförordningen).

**Relevanta produkter som förs in på marknaden** bör därmed uppfattas som att relevanta produkter samtidigt

— deklareras för att hänföras till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*, eftersom de är avsedda att släppas ut på unionsmarknaden; endast produkter som övergått till fri omsättning genom tullen ska betraktas som utsläppta på unionsmarknaden; andra tullförfaranden än *övergång till fri omsättning* (t.ex. tullagerförfarande, förfarande för aktiv förädling, förfarande för tillfällig införsel osv.) omfattas inte av avskogningsförordningen, och

— inte är avsedda direkt för privat användning eller förbrukning inom unionens tullområde; produkter som är avsedda för privat användning eller förbrukning (t.ex. vid individuell införsel av sådana produkter från en resa utanför EU för privat användning eller förbrukning) omfattas inte av avskogningsförordningen.

c) *Export*

Enligt artikel 2.37 avses med *export* det tullförfarande för export som anges i artikel 269 i förordning (EU) nr 952/2013 ([4]) och åsyftar unionsvaror som ska föras ut ur unionens tullområde.

I artikel 269 i förordning (EU) nr 952/2013 fastställs att förfarandet för export inte ska tillämpas på följande: a) Varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling. b) Varor som förs ut ur unionens tullområde efter att ha hänförts till förfarandet för slutanvändning. c) Mervärdesskattebefriade eller punktskattebefriade varor som levereras till luftfartyg eller fartyg, oavsett luftfartygets eller fartygets destination, och för vilka leveransbevis krävs. d) Varor som hänförs till förfarandet för intern transitering. e) Varor som tillfälligt befordras ut ur unionens tullområde i enlighet med artikel 155.

Återexport enligt artikel 270 i förordning (EU) nr 952/2013 omfattas inte av avskogningsförordningen. Återexport innebär i detta avseende att den relevanta råvaran eller relevanta produkten inte har erhållit status som *unionsvara* och förs ut ur unionens tullområde efter ingivande av t.ex. en deklaration om återexport.

*Relevanta produkter som förs ut ur marknaden* bör därmed uppfattas som att relevanta produkter deklareras för att hänföras till tullförfarandet för *export* i samband med kommersiell verksamhet.

Den relevanta produkten förlorar tullstatus som *unionsvara* när den exporteras från unionens tullområde, och denna relevanta produkt betraktas därmed som en ny produkt om den senare förs in på unionsmarknaden igen, även om HS-numret förblir detsamma.

*Bilaga I till denna vägledning innehåller exempel på hur tolkningen av begreppen* utsläppande på marknaden, tillhandahållande *och* export *fungerar i praktiken*.

## 2. DEFINITION AV *VERKSAMHETSUTÖVARE*

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2.15 – Definitioner; Artikel 7 – Utsläppande på marknaden när verksamhetsutövaren är etablerad i tredjeland*

Enligt artikel 2.15 är en **verksamhetsutövare** en fysisk eller juridisk person *som*

— släpper ut relevanta produkter på marknaden eller exporterar dem

— i samband med kommersiell verksamhet.

För att möjliggöra en enhetlig identifiering av verksamhetsutövare kan deras roll särskiljas efter hur deras relevanta produkter släpps ut på unionsmarknaden, vilket varierar beroende på om produkterna produceras inom eller utanför EU.

— För relevanta produkter som i enlighet med artikel 2.14 produceras **inom EU** är verksamhetsutövaren vanligtvis den person som distribuerar eller använder produkterna i samband med kommersiell verksamhet när de har producerats. Detta kan vara producenten eller tillverkaren.

— En person som omvandlar en relevant produkt till en annan relevant produkt (nytt HS-nummer enligt bilaga I till avskogningsförordningen) och släpper ut den på marknaden eller exporterar den från marknaden är verksamhetsutövare längre ned i leveranskedjan.

— För relevanta råvaror eller relevanta produkter som produceras **utanför EU** gäller följande:

  — Verksamhetsutövare är den person som agerar som importör när de relevanta råvarorna eller relevanta produkterna deklareras för att hänföras till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*. Importör är den person som anges i det relevanta dataelementet i tulldeklarationen, i tillämpliga fall

    — *importör* i dataelement 13 04 000 000 (bilaga B till delegerad förordning 2015/2446 ([5])),

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

([5]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).

— dataelement DE 3/15 i en tidigare version av EU:s tulldatamodell (EUCDM),

— *mottagare* i fält 8 i det administrativa enhetsdokumentet.

— I de fall där den person som agerar som importör när de relevanta råvarorna eller relevanta produkterna deklareras för att hänföras till tullförfarandet för *övergång till fri omsättning* inte är etablerad i EU anses den första fysiska eller juridiska person som tillhandahåller de relevanta produkterna på marknaden samtidigt vara verksamhetsutövare, dvs. även om vederbörande inte är verksamhetsutövare enligt definitionen i artikel 2.15 omfattas denne av verksamhetsutövarnas skyldigheter. Detta krav tillkommer utöver den reguljära skyldighet som åligger verksamhetsutövare som är etablerade utanför unionen och syftar till att säkerställa att det alltid finns en ansvarig etablerad aktör i EU.

— För relevanta produkter som **importeras** till EU är definitionen av *verksamhetsutövare* oberoende av produktens överlåtelse och andra avtalsarrangemang. Om en inhemsk vara släpps ut på marknaden är verksamhetsutövaren normalt den person som äger råvaran eller produkten vid försäljningstillfället, men detta kan bero på de enskilda omständigheterna i avtalet.

— För relevanta produkter som **exporteras** från unionen är verksamhetsutövaren vanligtvis den person som agerar som exportör när de relevanta produkterna deklareras för att hänföras till tullförfarandet för export. Exportör är den person som anges i det relevanta dataelementet i tulldeklarationen, i tillämpliga fall

— *exportör* i dataelement 13 01 000 000 (bilaga B till delegerad förordning (EU) 2015/2446),

— dataelement DE 3/1 i en tidigare version av EU:s tulldatamodell (EUCDM),

— *avsändare/exportör* i fält 2 i det administrativa enhetsdokumentet.

Verksamhetsutövarnas roll förklaras ytterligare med hjälp av scenarierna i bilaga I till detta vägledande dokument.

## 3. DATUM FÖR IKRAFTTRÄDANDE OCH TIDSFRISTER FÖR TILLÄMPNING

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 1.2 – Innehåll och tillämpningsområde; Artikel 37 – Upphävande; Artikel 38 – Ikraftträdande och tillämpningsdatum*

Avskogningsförordningen trädde i kraft den 29 juni 2023. De flesta skyldigheter som åligger verksamhetsutövare och handlare samt myndigheter, inklusive skyldigheterna i artiklarna 3–13, 16–24, 26, 31 och 32, är tillämpliga från och med den **30 december 2024**.

För verksamhetsutövare som etablerat sig som **mikroföretag eller små företag** senast den 31 december 2020 (i enlighet med artikel 3.1 respektive 3.2 i direktiv 2013/34/EU) är skyldigheterna i artiklarna 3–13, 16–24, 26, 31 och 32 tillämpliga från och med den **30 juni 2025**, med undantag för de produkter som omfattas av bilagan till förordning (EU) nr 995/2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ([6]) (*timmerförordningen*). Detta innebär att det finns en **övergångsperiod** mellan avskogningsförordningens ikraftträdandedatum (den 29 juni 2023) och tillämpningsdatum (den 30 december 2024, uppskjutet till den 30 juni 2025 för små företag eller mikroföretag som etablerat sig senast den 31 december 2020) under vilken verksamhetsutövare och handlare som släpper ut eller tillhandahåller relevanta råvaror och produkter på unionsmarknaden, eller exporterar dem därifrån, undantas från de huvudsakliga skyldigheterna enligt avskogningsförordningen.

**Följande bestämmelser gäller** för alla råvaror och därmed förknippade relevanta produkter, **med undantag för timmer och trävaror som omfattas av bilagan till timmerförordningen**:

— Om en relevant råvara eller relevant produkt släpps ut på marknaden under den övergångsperiod som är tillämplig för respektive verksamhetsutövare åläggs verksamhetsutövaren inte de skyldigheter som fastställs i avskogningsförordningen.

([6]) EUT L 295, 12.11.2010, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/995/oj.

— Relevanta produkter som släpps ut eller tillhandahålls på marknaden efter tillämpningsdatumet och som helt och hållet har framställts av råvaror eller produkter som släppts ut på marknaden under övergångsperioden omfattas inte heller av skyldigheterna i avskogningsförordningen. Detta innebär att det uppskjutna tillämpningsdatumet för **verksamhetsutövare som är små företag och mikroföretag** (den 30 juni 2025) i samband med utsläppande eller tillhandahållande på marknaden också undantar medelstora och stora verksamhetsutövare och handlare längre ned i leveranskedjan som handlar med dessa produkter eller deras härledda produkter.

— I de fall som beskrivs ovan begränsas skyldigheten för verksamhetsutövare längre ned i leveranskedjan (eller handlare som senare tillhandahåller den relevanta produkt som släppts ut på marknaden under övergångsperioden) till kravet att samla in tillräckligt entydig och verifierbar bevisning för att styrka att den relevanta produkten ursprungligen släpptes ut på marknaden före avskogningsförordningens (uppskjutna) tillämpningsdatum.

— För **delar av en relevant härledd produkt** som har producerats med hjälp av andra relevanta produkter som släppts ut på marknaden från och med den 30 december 2024 (eller från och med den 30 juni 2025 i fallet med mikroföretag eller små företag) omfattas både verksamhetsutövare längre ned i leveranskedjan som släpper ut dessa på marknaden och handlare av de standardskyldigheter som fastställs i avskogningsförordningen, trots att vissa andra delar kan omfattas av övergångsperioden.

Enligt **artikel 1.2 i avskogningsförordningen** ska avskogningsförordningen inte tillämpas om de relevanta produkterna **producerats** före den 29 juni 2023. Den tidpunkt och plats som avses för produktionen är den relevanta råvarans produktionsdatum och produktionsplats, vilket gäller både för råvarorna och för de härledda produkterna. I de flesta fall är produktionsdatumet den tidpunkt då råvaran avverkades, med undantag för **nötkreaturprodukter**, för vilka den relevanta tidpunkten för produktionen inleds den dag då nötkreaturen föds.

För **timmer och trävaror** enligt definitionen i artikel 2 a i timmerförordningen gäller följande särskilda bestämmelser, i enlighet med artikel 37.3 i avskogningsförordningen:

— Timmer och trävaror som producerats före den 29 juni 2023 och

  — som släpps ut på marknaden före den 30 december 2024 måste uppfylla bestämmelserna i timmerförordningen,

  — som släpps ut på marknaden från och med den 30 december 2024 till och med den 31 december 2027 omfattas fortfarande av bestämmelserna i timmerförordningen,

  — som släpps ut på marknaden från och med den 31 december 2027 ska uppfylla kraven i artikel 3 i avskogningsförordningen.

— Timmer och trävaror som producerats från och med den 29 juni 2023 till och med den 30 december 2024 och

  — som släpps ut på marknaden före den 30 december 2024 måste uppfylla bestämmelserna i timmerförordningen,

  — som släpps ut på marknaden från och med den 30 december 2024 måste uppfylla bestämmelserna i avskogningsförordningen.

— Timmer och trävaror som produceras från och med den 30 december 2024 måste uppfylla bestämmelserna i avskogningsförordningen.

## 4. TILLBÖRLIG AKTSAMHET OCH DEFINITION AV *FÖRSUMBAR RISK*

**Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2.26 – Definitioner Artikel 4 – Verksamhetsutövarnas skyldigheter; Artikel 8 – Tillbörlig aktsamhet; Artikel 9 – Informationskrav; Artikel 10 – Riskbedömning***

Enligt artikel 4.1 ska verksamhetsutövare visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 innan de släpper ut relevanta produkter på marknaden, eller exporterar dem, för att visa att de relevanta produkterna uppfyller kraven i artikel 3. För att göra detta, och i enlighet med artikel 12.1 i avskogningsförordningen, ska verksamhetsutövare införa och uppdatera förfaranden och åtgärder – ett system för tillbörlig aktsamhet – för att kunna visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 och säkerställa att de relevanta produkter som de släpper ut på marknaden eller exporterar uppfyller kraven i artikel 3 i avskogningsförordningen. Verksamhetsutövare ansvarar för att grundligt granska och analysera sin egen affärsverksamhet, vilket kräver insamling och analys av relevanta data, och att – vid behov – vidta riskreducerande åtgärder, såvida inte risken för bristande efterlevnad bedöms vara försumbar. Datainsamlingen, riskanalysen och riskreduceringen måste vara orsakssambandsrelaterad och återspegla särdragen för såväl verksamhetsutövarens affärsverksamhet som leveranskedjorna.

Verksamhetsutövare måste specificera de riskbedömningskriterier enligt artikel 10.2 som de tillämpar för de relevanta produkter som de avser släppa ut på eller exportera från unionsmarknaden. Därför måste riskbedömningskriterierna vara anpassade till de relevanta produkter som verksamhetsutövaren avser släppa ut på eller exportera från marknaden.

a) *Riskbedömning*

Enligt kraven på tillbörlig aktsamhet i artikel 8 ska verksamhetsutövaren

— samla in information, handlingar och uppgifter från varje enskild leverantör om de relevanta produkter som omfattas av avskogningsförordningen (förtecknade i bilaga I) i enlighet med artiklarna 8 och 9,

— verifiera och analysera denna information tillsammans med annan tillhörande information, och på grundval av detta göra en riskbedömning i enlighet med artikel 10, samt

— vidta riskreducerande åtgärder i enlighet med artikel 11, såvida inte den riskbedömning som gjorts i enlighet med artikel 10 visar att det inte finns någon eller att det endast finns en försumbar risk att de relevanta produkterna inte uppfyller kraven.

I artikel 9.1 anges den produktrelaterade information som måste bedömas, vilket inbegriper information som är specifik för produkten och dess leveranskedja. I artikel 10.2 fastställs den ytterligare tillhörande information som behövs för att bedöma risknivån, såsom skogarnas tillstånd i produktionslandet.

Om produkterna produceras med hjälp av råvaror som härrör från flera källor eller geolokaliseringar måste risken bedömas för varje källa eller geolokalisering.

På grundval av de insamlade uppgifterna måste noggrant definierade riskanalysuppgifter utföras och riskkategorier fastställas liksom de riskreducerande åtgärder som är nödvändiga i samband med dessa. Risknivån kan endast bedömas från fall till fall av verksamhetsutövarna, eftersom den beror på flera faktorer.

Det finns olika sätt att genomföra riskbedömningen, men verksamhetsutövaren måste tillämpa kriterierna i artikel 10.2 för varje relevant produkt. Detta bör inbegripa följande frågor och beaktanden:

— **Var är produkten producerad?**

Vilken är den tilldelade risknivån för produktionslandet eller delar därav, i enlighet med artikel 29 ([7])? Hur stor andel skogsareal och hur stor förekomst av (andel) skogsförstörelse eller avskogning har produktionslandet eller delar därav? Hur stor förekomst av (andel) olaglig produktion av den relevanta råvaran finns inom landet eller delar därav?

— **Vilka är de produktspecifika riskerna?**

Det finns betydande skillnader i hur de olika relevanta produkter som förtecknas i bilaga I till avskogningsförordningen produceras, vilket påverkar risken för bristande efterlevnad. Vissa produkter innehåller till exempel råvaror som produceras i hundratals separata geolokaliseringar eller genomgår omfattande kemiska eller fysikaliska förfaranden under tillverkningen.

— **Är leveranskedjan komplex?**

Se avsnitt 5 för förtydligande av begreppet *leveranskedjans komplexitet*.

— **Finns det indikationer på att ett företag i leveranskedjan är delaktigt i praxis som är förbunden med olaglighet, avskogning eller skogsförstörelse?**

Risken är högre att relevanta råvaror eller produkter som köpts från ett företag som har förknippats med olagliga metoder, avskogning eller skogsförstörelse inte uppfyller kraven. Har det framförts några väl underbyggda synpunkter som angår företag i leveranskedjan i enlighet med artikel 31? Har några företag i leveranskedjan överträtt relevanta lagar ([8]) och sanktionerats av staten för överträdelser av sådana lagar?

([7]) Observera att om ingen specifik risknivå har tilldelats anses länder utgöra normal risk.
([8]) De som är förbundna med olaglighet, avskogning och skogsförstörelse.

— **Finns det någon kompletterande information tillgänglig från certifieringssystem eller tredjepartskontrollsystem om efterlevnaden av avskogningsförordningen för företag inom leveranskedjan?**

Se avsnitt 10 för förtydligande av tredjepartskontrollsystemens roll.

— **Har de relevanta produkterna producerats i enlighet med Tillämplig lagstiftning i produktionslandet?**

Tillämplig lagstiftning i produktionslandet definieras i artikel 2.40. Se avsnitt 6 för mer information om krav på lagenlighet.

— **Finns det farhågor gällande produktions- och ursprungslandet eller delar därav på grund av exempelvis korruptionsnivån, allmän förekomst av dokumentations- och uppgiftsförfalskning, bristande brottsbekämpning, kränkningar av internationella mänskliga rättigheter, väpnad konflikt eller förekomst av sanktioner som införts av FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd?**

Dessa farhågor kan undergräva tillförlitligheten i vissa handlingar som påvisar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning. Landets korruptionsnivå, affärsriskindex och andra relevanta indikatorer bör därför beaktas.

— **Har alla handlingar för att påvisa efterlevnad av tillämplig lagstiftning tillhandahållits av leverantören, och kan dessa omedelbart verifieras?**

Om alla relevanta dokument är redo och tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran är det mer sannolikt att leveranskedjan är väletablerad och att leverantören är medveten om kraven i avskogningsförordningen.

b) *Försumbar risk*

Begreppet försumbar risk bör tolkas i enlighet med artikel 2.26, vilket innebär att råvarorna eller produkterna, på grundval av en fullständig bedömning av både produktspecifik och allmän information enligt artikel 10, och, vid behov, av tillämpningen av lämpliga riskreducerande åtgärder enligt artikel 11, *inte ger anledning till farhågor* om att de inte uppfyller kraven i artikel 3 a (de ska vara avskogningsfria) och b (de ska ha producerats i enlighet med relevant lagstiftning i produktionslandet).

Förteckningen över riskbedömningskriterier i artikel 10.2 är inte uttömmande. Verksamhetsutövare kan välja att tillämpa ytterligare kriterier om de skulle bidra till att fastställa sannolikheten för att en relevant råvara eller produkt har producerats olagligt eller inte är avskogningsfri, eller om det skulle bidra till att påvisa en lagenlig eller avskogningsfri produktion.

Enligt artikel 13 behöver verksamhetsutövare vars råvaror har sin härkomst i lågriskländer inte fullgöra skyldigheterna i artiklarna 10 och 11 för att uppnå en försumbar risk efter att ha förvissat sig om att alla relevanta råvaror och produkter som de släpper ut på marknaden eller exporterar har producerats i länder eller delar därav som klassificerats som lågriskländer i enlighet med artikel 29 ([9]). De steg som beskrivs i artiklarna 10 och 11 är dock tillämpliga om en verksamhetsutövare vars råvaror har sin härkomst i ett lågriskland mottar eller får kännedom om information som skulle kunna tyda på en risk för bristande efterlevnad eller kringgående, se artikel 13.2.

För verksamhetsutövare längre ned i en leveranskedja som inte är små och medelstora företag kan också förenkling enligt artikel 4.9 tillämpas, vilket innebär att sådana verksamhetsutövare i detta fall endast behöver förvissa sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits på regelrätt sätt i tidigare led. Att förvissa sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits på regelrätt sätt behöver inte nödvändigtvis innebära att man systematiskt kontrollerar varje enskild förklaring om tillbörlig aktsamhet som lämnats i tidigare led. Till exempel skulle verksamhetsutövare i senare led som inte är små och medelstora företag kunna verifiera att verksamhetsutövare i tidigare led har ett fungerande och uppdaterat system för tillbörlig aktsamhet, inklusive lämpliga och proportionerliga riktlinjer, kontroller och förfaranden för att effektivt begränsa och hantera riskerna för bristande efterlevnad avseende relevanta produkter, för att säkerställa att tillbörlig aktsamhet iakttagits regelrätt och regelbundet.

([9]) Enligt artikel 29.2 kommer kommissionen att genom genomförandeakter tillhandahålla en förteckning över länder eller delar därav som innebär en låg eller en hög risk.

Om riskbedömningen och riskreduceringen visar att något av riskkriterierna påvisar en icke försumbar risknivå bör produkten anses medföra en icke försumbar risk, och verksamhetsutövaren får därmed inte släppa ut den på eller exportera den från unionsmarknaden.

c) *Rollen för handlare, beroende på om de är små och medelstora företag eller inte*

Handlare är enligt artikel 2.17 varje person i leveranskedjan som inte är verksamhetsutövare och som i samband med kommersiell verksamhet tillhandahåller relevanta produkter på marknaden.

Huruvida en handlare omfattas av skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet beror på om handlaren hör till kategorin små och medelstora företag eller inte, vilket fastställs enligt kriterierna i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, se artikel 2.30 i avskogningsförordningen.

Om handlaren inte hör till kategorin små och medelstora företag är de skyldigheter och bestämmelser som fastställs för handlare som inte är små och medelstora företag tillämpliga, i enlighet med artikel 5.1, vilket innebär att handlaren måste förvissa sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits i tidigare led (se föregående underkapitel).

För handlare som är små och medelstora företag fastställs de tillämpliga skyldigheterna i artikel 5.2–5.6 i avskogningsförordningen. Handlare som är små och medelstora företag får endast tillhandahålla relevanta produkter på marknaden om de har den information som krävs enligt artikel 5.3, i huvudsak sina leverantörers och företagskunders identiteter och referensnumren för de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som rör produkterna. Handlare som är små och medelstora företag behöver inte iaktta tillbörlig aktsamhet och inte heller förvissa sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits i tidigare led. Deras skyldighet är att upprätthålla spårbarheten för de relevanta produkterna, vilket innebär att de måste samla in och bevara information samt på begäran göra den tillgänglig för behöriga myndigheter i syfte att visa att kraven uppfylls.

d) *Samspel med direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet*

Genom direktiv 2024/1760 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet ([10]) (*direktivet om tillbörlig aktsamhet*) inrättas en allmän övergripande ram för tillbörlig aktsamhet i hållbarhet för mycket stora företag i och utanför EU. Avskogningsförordningen tillhandahåller en sektorsspecifik ram för avskogning när det gäller vissa aspekter av tillbörlig aktsamhet för vissa produkter. Direktivet om tillbörlig aktsamhet och avskogningsförordningen har olika tillämpningsområden men kompletterar varandra, och båda bör tillämpas på ett enhetligt sätt för att säkerställa effektiv tillbörlig aktsamhet. Om de särskilda reglerna om tillbörlig aktsamhet enligt avskogningsförordningen strider mot de allmänna reglerna i direktivet om tillbörlig aktsamhet har bestämmelserna i avskogningsförordningen företräde, i egenskap av *lex specialis*, framför de allmänna reglerna i direktivet om tillbörlig aktsamhet (*lex generalis*) i de avseenden som konflikten gäller, i den mån som de har samma mål och föreskriver mer omfattande eller mer specifika skyldigheter. Denna regel fastställs i artikel 1.3 i direktivet om tillbörlig aktsamhet och följer principerna i EU-rätten, som ger företräde åt *lex specialis* framför *lex generalis* i sådana fall.

5. FÖRTYDLIGANDE AV *LEVERANSKEDJANS KOMPLEXITET*

**Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen– Artikel 8 – Tillbörlig aktsamhet; Artikel 9 – Informationskrav; Artikel 10 – Riskbedömning; Artikel 11 – Riskreducering***

*Den relevanta leveranskedjans komplexitet* anges uttryckligen som ett riskbedömningskriterium i artikel 10.2 i) i avskogningsförordningen och är därför relevant för riskbedömnings- och riskreduceringsdelen av tillbörlig aktsamhet. Detta är ett av flera kriterier för riskbedömnings- och riskreduceringsdelen av den tillbörliga aktsamhet som fastställs i artiklarna 10 och 11.

Motiveringen till detta kriterium är att det kan vara svårare att spåra relevanta produkter tillbaka till det produktionsland och de markområden där de relevanta råvarorna producerats om leveranskedjan är komplex, samtidigt som detta är en faktor som förknippas med en större risk för bristande efterlevnad. Inkonsekvens i den relevanta informationen och de relevanta uppgifterna samt problem med att erhålla nödvändig information vid någon tidpunkt i leveranskedjan kan öka risken för att råvaror eller produkter som inte uppfyller kraven förs in i leveranskedjan. Den viktigaste faktorn är i vilken utsträckning det är möjligt att spåra de relevanta råvaror som finns i en relevant produkt tillbaka till de markområden där de producerades.

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859, EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

Risken för bristande efterlevnad ökar om leveranskedjans komplexitet gör det svårt att identifiera den information som krävs enligt artiklarna 9.1 och 10.2 i avskogningsförordningen. Om det finns oidentifierade steg i leveranskedjan eller någonting annat som tyder på bristande efterlevnad kan detta leda till slutsatsen att risken är icke försumbar.

Leveranskedjans komplexitet ökar med antalet bearbetningsföretag och mellanhänder mellan markområdena i produktionslandet och verksamhetsutövaren eller handlaren. Komplexiteten kan också öka när mer än en relevant produkt används för att tillverka en ny relevant produkt, eller om relevanta råvaror har sin härkomst i flera olika produktionsländer. I motsats till detta är det sannolikt enklare att iaktta tillbörlig aktsamhet i korta leveranskedjor, och en kort leveranskedja kan, särskilt när det gäller förenklad tillbörlig aktsamhet enligt artikel 13, vara en faktor som bidrar till att visa att det finns en försumbar risk för kringgående av avskogningsförordningen.

För att bedöma leveranskedjans komplexitet kan verksamhetsutövare och handlare använda följande (icke uttömmande) förteckning över frågor angående de relevanta produkter som ska släppas ut eller göras tillgängliga på eller exporteras från unionsmarknaden:

— Har det förekommit flera bearbetningsföretag och/eller steg i leveranskedjan innan en viss relevant produkt släppts ut eller gjorts tillgänglig på eller exporterats från unionsmarknaden?

— Innehåller den relevanta produkten relevanta råvaror med härkomst från flera markområden och/eller produktionsländer?

— Är den relevanta produkten en högförädlad produkt (som i sig kan innehålla flera andra relevanta produkter)?

— Beträffande timmer:

  — Består den relevanta produkten av mer än en trädart?

  — Har timret och/eller trävarorna varit föremål för handel i mer än ett land?

  — Har några relevanta förädlade produkter bearbetats eller tillverkats i tredjeländer innan de släppts ut eller gjorts tillgängliga på eller exporterats från unionsmarknaden?

## 6. LAGENLIGHET

**Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen– Artikel 2.40 – Definitioner; Artikel 3 b – Förbud***

Enligt artikel 3 i avskogningsförordningen får relevanta råvaror och relevanta produkter inte släppas ut eller tillhandahållas på marknaden eller exporteras, om inte **samtliga** av följande villkor är uppfyllda:

a) De är avskogningsfria.

b) De har producerats i enlighet med Tillämplig lagstiftning i produktionslandet.

c) De omfattas av en förklaring om tillbörlig aktsamhet.

Relevanta produkter måste **uppfylla samtliga tre kriterier separat och var för sig**. I annat fall ska såväl verksamhetsutövare som handlare som inte är små och medelstora företag avstå från att släppa ut eller tillhandahålla dem på marknaden eller exportera dem.

### a) *Tillämplig lagstiftning i produktionslandet*

Grunden för att avgöra om en relevant råvara eller relevant produkt har producerats i enlighet med tillämplig lagstiftning i produktionslandet utgörs av lagstiftningen i det land där råvaran, eller i fallet med en produkt: råvaran i en relevant produkt, har odlats, avverkats, erhållits från eller hållits på relevanta markområden, eller, när det gäller boskap, på anläggningar.

Avskogningsförordningen ger utrymme för flexibilitet genom att förteckna ett antal rättsområden utan att specificera särskilda lagar, eftersom dessa skiljer sig åt från land till land och kan komma att ändras. Det är dock endast de lagar som är tillämpliga i fråga om **produktionsområdets rättsliga status** som utgör tillämplig lagstiftning i enlighet med artikel 2.40 i avskogningsförordningen. Detta innebär att lagstiftningens relevans för kravet på lagenlighet i artikel 3 b i avskogningsförordningen i allmänhet inte avgörs av det faktum att den kan tillämpas generellt under råvarornas produktionsprocess eller tillämpas på leveranskedjorna för relevanta produkter och relevanta råvaror, utan av det faktum att lagstiftningen specifikt påverkar eller inverkar på den rättsliga statusen för det område där råvarorna producerats.

Dessutom måste artikel 2.40 i avskogningsförordningen läsas mot bakgrund av de mål för avskogningsförordningen som fastställs i artikel 1.1 a och b, vilket innebär att lagstiftningen också är relevant om dess innehåll kan kopplas till att stoppa avskogning och skogsförstörelse inom ramen för unionens åtagande att ta motverka klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald.

I artikel 2.40 a–h anges den tillämpliga lagstiftningen utförligare. Följande förteckning innehåller ett antal konkreta exempel som enbart syftar till att åskådliggöra, utan att göra anspråk på att vara uttömmande:

— *Markrättigheter*. Dessa inbegriper lagar om avverkning och produktion på marken eller om markförvaltning, t.ex.

  — lagstiftning om marköverlåtelse, särskilt beträffande jordbruksmark eller skog,

  — lagstiftning om arrende av mark.

— *Miljöskydd*. Det föreligger en koppling till målet att stoppa avskogning och skogsförstörelse, att minska växthusgasutsläpp eller att skydda den biologiska mångfalden, till exempel i

  — lagstiftning om skyddade områden,

  — lagstiftning om naturskydd och återställande av natur,

  — lagstiftning om skydd och bevarande av vilda djur och växter samt biologisk mångfald,

  — lagstiftning om utrotningshotade arter,

  — lagstiftning om markutveckling.

— *Skogsrelaterade regler om bland annat skogsbruk och bevarande av den biologiska mångfalden, när dessa är direkt relaterade till avverkning av virkesråvara*. Till exempel

  — lagstiftning om skydd och bevarande av skogar samt hållbart skogsbruk,

  — lagstiftning mot avskogning,

  — rättigheter till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser.

— *Tredje parts rättigheter*. Dessa inbegriper nyttjande- och besittningsrätt som påverkas av produktionen av relevanta råvaror och produkter, samt ursprungsbefolkningars och lokalsamhällens hävdvunna markrättigheter. Detta kan t.ex. omfatta rättigheter till tomträttsavgäld eller nyttjanderätt.

— *Arbetstagares rättigheter* och *mänskliga rättigheter som är skyddade enligt internationell rätt*. Dessa åtnjuts av antingen personer som befinner sig inom produktionsområdet för relevanta råvaror, i den utsträckning som är relevant för avskogningsförordningen med beaktande av dess mål, eller personer med rättigheter till produktionsområdet för relevanta råvaror eller produkter, inbegripet ursprungsbefolkningars och lokalsamhällens rättigheter, om dessa är tillämpliga eller återspeglas i respektive nationell lagstiftning, t.ex. rättigheter till mark, territorier och resurser, äganderätt, rättigheter i samband med fördrag, avtal och andra konstruktiva arrangemang mellan ursprungsbefolkningar och stater.

— *Principen om fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke, inbegripet som avses i FN:s deklaration om urfolks rättigheter*. Ytterligare vägledning om tillämpning av principen om fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke kan erhållas t.ex. genom FN-kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, samtidigt som man bör notera att stater måste ha samtycke som mål för samråd innan någon av följande åtgärder vidtas:

  — Genomförande av projekt som påverkar ursprungsbefolkningarnas rättigheter till mark, territorier och resurser, inbegripet gruvdrift och annan användning eller annat utnyttjande av resurser.

— Förflyttning av ursprungsbefolkningar från deras mark eller territorier.

— Återlämning eller annan lämplig gottgörelse där mark har konfiskerats, övertagits, ockuperats eller skadats utan ett fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke från den ursprungsbefolkning som hade marken i besittning.

— *Skatte-, antikorruptions-, handels- och tullbestämmelser*.

— Tillämpliga lagar om relevanta leveranskedjor som förs in på eller ut ur unionsmarknaden, om de har en särskild koppling till avskogningsförordningens mål, eller, med avseende på handels- och tullagstiftning, om de särskilt rör de relevanta sektorerna för jordbruks- eller timmerproduktion.

b) *Tillbörlig aktsamhet i fråga om lagenlighet*

Verksamhetsutövare måste vara medvetna om vilken lagstiftning som finns i varje enskilt land som de köper in från när det gäller produktionsområdets rättsliga status. Den tillämpliga lagstiftningen kan bland annat bestå av följande:

— Nationella och regionala lagar, inbegripet relevant sekundärlagstiftning.

— Internationell rätt, inbegripet multi- och bilaterala fördrag och avtal, som är tillämpliga i nationell lagstiftning genom kodifiering respektive genomförande av dem.

Enligt artikel 9.1 h i avskogningsförordningen måste information, inklusive handlingar och uppgifter som visar att tillämplig lagstiftning i produktionslandet efterlevs, samlas in som en del av skyldigheten att iaktta tillbörlig aktsamhet. Detta inbegriper information om eventuella överenskommelser som ger rätt att använda respektive område för produktion av den relevanta råvaran. Huruvida ett ägandebevis eller annan dokumentation av en överensstämmelse krävs är beroende av den nationella lagstiftningen. Om det inte krävs innehav av ett ägandebevis enligt nationell lagstiftning för att producera och kommersialisera jordbruksprodukter krävs det inte heller enligt avskogningsförordningen.

Skyldigheten att samla in handlingar eller annan information beror på ländernas olika regelverk, eftersom inte alla kräver att särskild dokumentation utfärdas. Tolkningen av skyldigheten bör därför vara att den omfattar följande, i tillämpliga fall:

— Officiella handlingar som utfärdats av länders myndigheter, t.ex. administrativa tillstånd.

— Handlingar som visar avtalsförpliktelser, inklusive avtal och överenskommelser med ursprungsbefolkningar eller lokalsamhällen.

— Kompletterande information som utfärdats av offentliga och privata certifieringssystem eller andra system som kontrollerats av tredje part.

— Domstolsbeslut.

— Konsekvensbedömningar, förvaltningsplaner och miljörevisionsrapporter.

Följande ytterligare handlingar kan också vara användbara:

— Handlingar som visar företagets riktlinjer och uppförandekoder.

— Avtal om socialt ansvar mellan privata aktörer och tredjepartsrättsinnehavare.

— Särskilda rapporter om besittningsrätt, anspråk på rättigheter och konflikter.

Information, inklusive handlingar och uppgifter, får samlas in i pappersform eller i elektronisk form.

Det är viktigt att notera att informationen, inklusive handlingar och uppgifter, måste samlas in enligt artikel 9.1 h i avskogningsförordningen även för riskbedömningens skull (artikel 10 i avskogningsförordningen) och inte får betraktas som ett oberoende krav, såvida inte produkten enbart har sin härkomst från länder eller delar av länder med låg risk. När det gäller härkomst enbart från länder eller delar av länder med låg risk ([11]) ska verksamhetsutövare enligt artikel 13 i avskogningsförordningen endast utföra följande steg för att beskriva riskbedömningen om de mottar eller får kännedom om information som tyder på en risk för bristande efterlevnad eller kringgående.

([11]) Enligt artikel 29.2 kommer kommissionen att genom genomförandeakter tillhandahålla en förteckning över länder eller delar därav som innebär en låg eller hög risk.

Enligt artikel 10.1 i avskogningsförordningen måste den insamlade informationen bedömas som en helhet för att säkerställa spårbarhet och efterlevnad i hela leveranskedjan. All information måste analyseras och verifieras, vilket innebär att verksamhetsutövare måste kunna utvärdera innehållet och tillförlitligheten i de handlingar som de samlar in samt förstå kopplingarna mellan de olika uppgifterna i olika handlingar. Normalt bör verksamhetsutövaren som en del av bedömningen kontrollera

— huruvida de olika handlingarna överensstämmer med varandra och med andra tillgängliga uppgifter,

— exakt vad varje handling styrker,

— på vilket system (t.ex. myndighetskontroll, oberoende revision osv.) handlingen är baserad,

— varje handlings tillförlitlighet och giltighet, dvs. sannolikheten för att den är förfalskad eller olagligt utfärdad.

Verksamhetsutövare bör vidta rimliga åtgärder för att förvissa sig om att sådana handlingar är äkta, beroende på deras bedömning av den allmänna situationen i produktionslandet. I detta avseende bör verksamhetsutövaren också ta hänsyn till risken för korruption (t.ex. mutor, otillåten samverkan eller bedrägeri). Olika källor ger allmänt tillgänglig information om korruptionsnivån i ett land eller en subnationell region, till exempel Transparency Internationals korruptionsindex, eller andra liknande erkända internationella index eller relevant information ([12]).

I fall där korruptionsnivån anses vara hög kan handlingar eventuellt inte anses vara tillförlitliga, och ytterligare kontroller kan krävas. I sådana fall är det nödvändigt med särskild omsorg när handlingarna kontrolleras, eftersom det kan finnas anledning att tvivla på deras trovärdighet.

Utöver att förlita sig på erkända internationella index kan verksamhetsutövare kontrollera förteckningar över villkor och sårbarheter, inklusive tidigare bevis på korrupta metoder, som tyder på en större risk – och därmed kräva en högre granskningsnivå. Exempel på sådana ytterligare bevis kan vara system som kontrollerats av tredje part (se avsnitt 10 i denna vägledning), oberoende eller egenutförda revisioner eller användning av teknik/kriminaltekniska metoder för att spåra relevanta produkter, som kan bidra till att avslöja tecken på korruption eller lagstridigheter.

Verksamhetsutövare och handlare i senare led som inte är små och medelstora företag är skyldiga att **förvissa sig om** att tillbörlig aktsamhet, även beträffande lagenlighet, har iakttagits av verksamhetsutövaren i tidigare led, se artikel 4.9 i avskogningsförordningen. När verksamhetsutövare och handlare i senare led samlar in information, dokumentation och uppgifter för detta ändamål bör de respektera tillämpliga dataskyddsregler och konkurrensregler.

## 7. PRODUKTDEFINITION

### a) *Förtydligande – Förpackningar och förpackningsmaterial*

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2 – Definitioner; Bilaga I till avskogningsförordningen*

I bilaga I till avskogningsförordningen fastställs en förteckning över relevanta råvaror och relevanta produkter som klassificeras i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ([13]).

HS-nummer 4819 omfattar följande: *Kartonger, askar, lådor, säckar, påsar och andra förpackningar av papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer; kortregisterlådor, brevkorgar och liknande artiklar av sådana slag som används på kontor, i butiker e.d., av papper eller papp*.

— Om någon av ovanstående artiklar släpps ut på marknaden eller exporteras som produkter i sig, och inte som förpackningar för en annan produkt, *ska* de omfattas av avskogningsförordningen och därmed är de skyldigheter som fastställs i avskogningsförordningen tillämpliga.

([12]) Se även kapitel 4 i kommissionens tillkännagivande 12.2.2016, C(2016)755 final (vägledningsdokument för EU:s timmerförordning) för användning av sådana index.

([13]) Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

— Om förpackningsmaterial med HS-numret 4819 använts som ”stöd, skydd eller bärare” för en annan vara omfattas det *inte* av avskogningsförordningen.

HS-nummer 4415 omfattar följande: *Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä, lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä och pallflänsar av trä.*

— Om någon av ovanstående artiklar släpps ut på marknaden eller exporteras som produkter i sig *ska* de omfattas av avskogningsförordningen, och därmed är de skyldigheter som fastställs i avskogningsförordningen tillämpliga.

— Artiklar under HS-numret 4415 som *endast* använts som ”stöd, skydd eller bärare” för en annan vara som släppts ut på marknaden ska *inte* omfattas av avskogningsförordningen.

Inom dessa kategorier görs ytterligare åtskillnad mellan förpackningar som anses ge en produkt dess ”väsentliga karaktär” och förpackningar som är utformade och anpassade efter en viss produkt men som inte utgör en integrerad del av själva produkten. I den allmänna bestämmelsen 5 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen ([14]) förtydligas dessa skillnader, och exempel ges nedan. Dessa ytterligare uppdelningar är dock sannolikt endast relevanta för en liten andel av de varor som omfattas av avskogningsförordningen.

**Sammanfattningsvis omfattas följande av avskogningsförordningen:**

— Förpackningsmaterial som släpps ut på marknaden som produkter i sig.

— Behållare som ger en produkt dess väsentliga karaktär: t.ex. dekorativa presentkartonger.

**Följande omfattas inte av avskogningsförordningen:**

— Förpackningsmaterial som är förpackat med varor inuti och som enbart använts som stöd, skydd eller bärare för en annan produkt.

— Bruksanvisningar som medföljer leveranser, såvida de inte släpps ut på marknaden som en vara i sig.

b) *Förtydligande – Avfall och återvunna produkter*

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Skäl 40; Bilaga I till avskogningsförordningen; Direktiv 2008/98/EG – Artikel 3.1*

I samband med sin ekonomiska verksamhet hanterar verksamhetsutövare och handlare använda produkter som har avslutat sin livscykel och som annars skulle bortskaffas som avfall. Med avfall avses ett ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med (artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG). Sådana produkter omfattas inte av avskogningsförordningen. Detta innebär att motsvarande verksamhetsutövare och handlare i dessa fall undantas från skyldigheterna i avskogningsförordningen.

Undantaget omfattar varor som enbart har producerats av ett material som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall (t.ex. timmer som hämtats från nedmonterade byggnader eller varor som tillverkats av kaffeagnar).

Undantaget omfattar **inte** följande:

— Biprodukter från en tillverkningsprocess som innefattar material som inte är avfall i den mening att det är ett ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.

— Avfallsprodukter som omfattas enligt bilaga I till avskogningsförordningen (t.ex. produkter under HS-numret 1802: *Kakaoskal och annat kakaoavfall*).

**Fråga 1: Omfattas träflis och sågspån som utgör biprodukter från sågning av avskogningsförordningen?**

Ja, dessa faller inom ramen för HS-nummer 4401, som omfattas av avskogningsförordningen. Detta beror på att träflis och sågspån kan användas som bränsle och därför inte har avslutat sin livscykel. Ett undantag skulle vara träflis/sågspån som enbart används som förpackningsmaterial som stöd, skydd eller bärare för en annan produkt.

([14]) *Förklarande anmärkningar till Europeiska unionens kombinerade nomenklatur* (EUT C 119, 29.3.2019, s. 1).

**Fråga 2: Omfattas möbler som tillverkats av återvunnet timmer efter rivning av ett hus av avskogningsförordningen?**

Nej, om dessa produkter enbart framställs av återvunnet material som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall omfattas de inte av avskogningsförordningen. Om produkterna däremot innehåller någon mängd av icke återvunnet material omfattas den delen av avskogningsförordningen.

**Fråga 3: Omfattas tryckta och otryckta pappersprodukter av återvunnet papper av avskogningsförordningen?**

Nej, om produkterna enbart framställs av återvunnet material omfattas de inte av avskogningsförordningen. Om produkterna däremot innehåller någon mängd av icke återvunnen massa omfattas den massan av avskogningsförordningen.

**Fråga 4: Omfattas bränslepellets som framställts av tomma fruktklasar eller palmkärnskal som utgör biprodukter från bearbetning av oljepalm av avskogningsförordningen?**

Ja, det gör de. Tomma fruktklasar och palmkärnskal, även i form av pelletar, är fasta rester som är biprodukter från utvinning av palmolja och omfattas av HS-nummer 2306 60 i bilaga I till avskogningsförordningen.

**Fråga 5: Omfattas produkter som tillverkats av återvunnet läder från nötkreatur av avskogningsförordningen?**

Nej, om lädret till produkterna enbart är återvunnet omfattas det inte av avskogningsförordningen. Om produkterna däremot innehåller någon mängd av icke återvunnet läder omfattas det lädret av avskogningsförordningen.

**Fråga 6: Omfattas använd kaffesump som ingår i toalett- eller gödningsmedel av avskogningsförordningen?**

Nej, inte om sumpen utgör avfall exempelvis från ett kafé och annars skulle ha bortskaffats.

**Fråga 7: Omfattas relevanta produkter av avskogningsförordningen om de produceras av icke-relevanta råvaror?**

Avskogningsförordningen omfattar inte produkter som framställs av icke-relevanta råvaror, även om dessa produkter har samma kombinerade nomenklatur som relevanta produkter som framställs av relevanta råvaror. Avskogningsförordningen omfattar endast relevanta produkter som framställs av relevanta råvaror.

Till exempel är fallet följande:

i. Palmolja från *Elaeis guineensis* omfattas av avskogningsförordningen, medan babassuolja från *Attalea speciosa* inte omfattas av avskogningsförordningen.

ii. Gummi från *Hevea brasiliensis* omfattas av avskogningsförordningen, medan balata, guttaperka, guayulegummi, chiclegummi och liknande naturgummiarter som produceras av andra arter inte omfattas av avskogningsförordningen (vilket inte heller syntetgummiprodukter gör).

iii. Träprodukter omfattas av avskogningsförordningen, medan rottingprodukter inte omfattas av avskogningsförordningen.

## 8. REGELBUNDET UNDERHÅLL AV ETT SYSTEM FÖR TILLBÖRLIG AKTSAMHET

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 12 – Upprättande och underhåll av system för tillbörlig aktsamhet, rapportering och dokumentation*

För att kunna visa tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 ska verksamhetsutövare införa och uppdatera förfaranden och metoder för dokumentation, analys, verifiering och rapportering (system för tillbörlig aktsamhet). Syftet med tillbörlig aktsamhet enligt avskogningsförordningen är att uppnå det resultat som krävs genom bevisade konsekventa processer i företagens verksamhet. Det är viktigt att en verksamhetsutövare i enlighet med artikel 12.2 **minst en gång om året ser över sitt system för tillbörlig aktsamhet** för att säkerställa att de ansvariga följer de förfaranden som är tillämpliga på dem, att de befintliga förfarandena är effektiva och att det resultat som krävs uppnås. Verksamhetsutövare bör också uppdatera systemet för tillbörlig aktsamhet om de under översynen eller vid någon annan tidpunkt får kännedom om ny utveckling som kan påverka syftet med systemet för tillbörlig aktsamhet, såsom ändamålsenligheten i och omfattningen av steg eller förfaranden inom systemet. Alla uppdateringar av systemet för tillbörlig aktsamhet måste registreras och protokollföras i fem år.

Översynen kan utföras av någon inom verksamhetsutövarens organisation (vederbörande bör vara oberoende av dem som utför förfarandena) eller av ett externt organ. Översynen bör kartlägga eventuella svagheter och brister och verksamhetsutövarens ledning bör fastställa tidsfrister för att åtgärda dessa.

När det gäller ett system för tillbörlig aktsamhet avseende relevanta produkter bör översynen innebära att det till exempel kontrolleras om det finns dokumenterade förfaranden för

— insamling och registrering av den information, de uppgifter och de handlingar som krävs för att påvisa överensstämmelse,

— bedömning av risken för att den relevanta produkten eller någon komponent i den relevanta produkten innehåller relevanta produkter eller relevanta råvaror som inte är avskogningsfria eller som inte har producerats i enlighet med tillämplig lagstiftning i produktionslandet,

— beskrivning av föreslagna åtgärder som ska vidtas i förhållande till risknivån.

Under översynen bör man också kontrollera om de som ansvarar för att utföra varje steg i förfarandena både förstår och genomför varje steg, och att det finns lämpliga kontroller för att säkerställa att förfarandena är effektiva i praktiken (dvs. att de identifierar och leder till en uteslutning av relevanta produkter som utgör en icke försumbar risk för bristande efterlevnad). Enligt god praxis bör översynen styrkas genom dokumentation av de steg som följts under översynen samt resultatet av den.

## 9. SAMMANSATTA PRODUKTER

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 4 – Verksamhetsutövarnas skyldigheter Artikel 9 – Informationskrav; Artikel 33 – Informationssystem*

Verksamhetsutövare och handlare får hantera relevanta produkter, enligt förteckningen i bilaga I till avskogningsförordningen, som innehåller eller delvis är tillverkade av andra relevanta produkter eller relevanta råvaror. I praktiken kallas dessa ibland *sammansatta produkter*, även om detta inte är en rättslig term som används i avskogningsförordningen.

I avskogningsförordningen fastställs regler för att säkerställa att relevanta råvaror och relevanta produkter som ingår i relevanta produkter, eller av vilka relevanta produkter tillverkas, identifieras korrekt i samband med verksamhetsutövarens tillbörliga aktsamhet i enlighet med artikel 8. Detta är nödvändigt för att säkerställa att alla relevanta produkter är förenliga med avskogningsförordningen.

Verksamhetsutövare måste uppfylla de informationskrav som anges i artikel 9 som ett led i sin tillbörliga aktsamhet avseende de relevanta produkter som de släpper ut på eller exporterar från marknaden. Det bör noteras att artikel 9 även är tillämplig på handlare som inte är små och medelstora företag som kommer att *tillhandahålla* sina relevanta produkter på marknaden. Det kan i vissa fall vara komplicerat att identifiera arter, ursprung och geolokaliseringar för relevanta råvaror som ingår i relevanta produkter, särskilt för rekonstituerade produkter såsom papper, fiberskivor och spånskivor, eller högförädlade produkter, såsom färdiglagad mat som innehåller kakao, men denna information krävs för att produkterna ska kunna släppas ut på marknaden eller exporteras. Mer information finns i bilaga II till detta vägledande dokument.

När verksamhetsutövaren släpper ut eller exporterar relevanta produkter på unionsmarknaden måste vederbörande dessutom utöva tillbörlig aktsamhet för de delar som ingår i den relevanta produkten, om dessa innehåller eller är tillverkade av andra relevanta produkter (enligt förteckningen i bilaga I till avskogningsförordningen) som inte tidigare har varit föremål för tillbörlig aktsamhet. Detta gäller för alla verksamhetsutövare (artikel 4.8 och 4.9).

### a) *Informationskrav*

Som ett led i sin tillbörliga aktsamhet enligt artikel 8 måste verksamhetsutövare, när de beskriver sina relevanta produkter, i enlighet med informationskraven enligt artikel 9, inkludera en förteckning över de relevanta råvaror eller relevanta produkter som deras relevanta produkter innehåller eller som används för att framställa dessa produkter.

Detta innebär att verksamhetsutövare måste samla in information om förekomsten av relevanta råvaror i de relevanta produkter som de släpper ut på marknaden eller exporterar. Denna information inbegriper geolokalisering för de relevanta råvaror som ingår i de relevanta produkterna, eller som används för att framställa de relevanta produkterna, tillsammans med ytterligare information enligt artikel 9.1. För att uppfylla kraven på geolokaliseringsuppgifter för sina relevanta produkter ska verksamhetsutövare enligt artikel 9 inbegripa följande:

— Geolokalisering för alla markområden där de relevanta råvaror som de relevanta produkterna innehåller, eller med vilka de har framställts, producerades.

— Produktionsdatum eller produktionstidsrymd.

Om en relevant produkt innehåller eller har framställts med relevanta råvaror som har producerats på olika markområden måste geolokalisering anges för alla olika markområden. För relevanta produkter som består av eller har framställts av nötkreatur avser kravet på geolokalisering, i enlighet med artikel 2.29, alla lokaler eller byggnader som är förknippade med nötkreaturens uppfödning, inbegripet födelseort, samt gårdar där de har hållits – och vid utedrift: miljö eller plats där boskap hålls på tillfällig eller permanent basis – fram till tidpunkten för slakt.

Om det förekommer avskogning eller skogsförstörelse på något av de markområden som identifieras för någon av de relevanta produkterna i en relevant produkt som är en *sammansatt produkt*, får den produkten inte släppas ut eller tillhandahållas på marknaden eller exporteras (artikel 9.1 d).

Dessutom krävs enligt artikel 9 en gängse benämning och ett fullständigt vetenskapligt namn på alla arter för relevanta produkter som innehåller eller har framställts av trä. Det kan i vissa fall vara komplicerat att identifiera alla arter inom varje relevant komponent för högförädlade sammansatta produkter, såsom spånskivor, papper och tryckta böcker. Om exempelvis de trädarter som används för att producera produkten varierar måste verksamhetsutövaren emellertid tillhandahålla en förteckning över varje trädart som kan ha använts för att producera träprodukten. Arterna bör förtecknas i enlighet med internationellt vedertagen nomenklatur för timmer (t.ex. DIN EN 13556 av den 1 oktober 2003 *Namn och beteckningar på träslag som används i Europa*).

b) *Tillbörlig aktsamhet för sammansatta produkter: användning av befintliga förklaringar om tillbörlig aktsamhet*

Verksamhetsutövare som släpper ut eller exporterar *sammansatta produkter* på marknaden (t.ex. möbler som tillverkats av andra relevanta trävaror) kan i tillämpliga fall hänvisa till befintliga förklaringar om tillbörlig aktsamhet. När verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag lämnar in en förklaring till informationssystemet (i enlighet med artikel 33) kan de hänvisa till förklaringar om tillbörlig aktsamhet som redan har lämnats in till informationssystemet, men endast i fall där de har förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits för de produkter som ingår i eller är tillverkade av relevanta produkter, i enlighet med artikel 4.1 och 4.9.

Information i befintliga förklaringar om tillbörlig aktsamhet får åberopas för att uppfylla informationskraven i artikel 9. Geolokaliseringsuppgifter för råvaror kan till exempel anges i förklaringen om tillbörlig aktsamhet för en relevant produkt som ingår i den relevanta produkt som verksamhetsutövaren vill släppa ut på marknaden eller exportera och behöver inte anges igen om det hänvisas till förklaringen om tillbörlig aktsamhet i tidigare led. Hänvisningar kan göras i informationssystemet genom att referensnumret anges för en förklaring om tillbörlig aktsamhet i tidigare led när en ny förklaring lämnas in. Verksamhetsutövare och handlare som lämnar in förklaringar om tillbörlig aktsamhet kan bestämma om de geolokaliseringsuppgifter som ingår i deras förklaringar i informationssystemet ska vara tillgängliga och synliga för verksamhetsutövare i senare led via de förklaringar om tillbörlig aktsamhet som det hänvisas till i informationssystemet.

Informationssystemet kommer i sin helhet att vara utvecklat och ha en funktion i enlighet med tillämpliga dataskyddsbestämmelser. Dessutom kommer **systemet att utrustas med säkerhetsåtgärder som säkerställer integritet och konfidentialitet för den information som informationssystemet innehåller**.

Enligt artikel 4.7 ska verksamhetsutövarna – inbegripet små och medelstora företag – tillhandahålla all information som krävs för att visa att produkten uppfyller kraven, inklusive referensnummer för tillbörlig aktsamhet till verksamhetsutövare och handlare i senare led av leveranskedjan. Enligt artikel 4.8 är verksamhetsutövare som är små och medelstora företag inte skyldiga att visa tillbörlig aktsamhet för relevanta produkter som ingår i eller har framställts av relevanta produkter som redan varit föremål för tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 4.1 och för vilka en förklaring om tillbörlig aktsamhet redan har lämnats in i enlighet med artikel 33. Verksamhetsutövare som är små och medelstora företag måste dock på begäran av behöriga myndigheter förse de behöriga myndigheterna med referensnumret för förklaringen om tillbörlig aktsamhet. Verksamhetsutövare som är små och medelstora företag **måste** visa tillbörlig aktsamhet och lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för delar av relevanta produkter som inte redan varit föremål för tillbörlig aktsamhet eller för vilka ingen förklaring om tillbörlig aktsamhet har lämnats in i enlighet med artikel 4.8.

## 10. ROLLEN FÖR CERTIFIERINGAR OCH SYSTEM SOM KONTROLLERAS AV TREDJE PART VID RISKBEDÖMNING OCH RISKREDUCERING

**Tillämplig lagstiftning:** ***Avskogningsförordningen – Skäl 52; Artikel 10.2 n – Riskbedömning***

Certifieringssystem och system som kontrolleras av tredje part används ofta för att uppfylla specifika kundkrav för relevanta råvaror och relevanta produkter. Detta kan inbegripa en standard som beskriver metoder som måste tillämpas under produktionen av de certifierade råvarorna, med principer, kriterier och indikatorer, krav för att kontrollera efterlevnad av standardcertifikat och utfärdande av certifikat, samt separat certifiering enligt spårbarhetssystem för att säkerställa att en produkt längs leveranskedjan endast innehåller (eller i vissa fall har en angiven procentandel av) certifierat eller tredjepartskontrollerat material från identifierade och certifierade eller tredjepartskontrollerade producenter.

Avskogningsförordningen erkänner att certifieringssystem och andra system som kontrolleras av tredje part kan ge användbar information om efterlevnaden av avskogningsförordningens riskbedömning enligt artikel 10 genom att styrka att produkterna är lagliga och avskogningsfria. Detta förutsätter att denna information uppfyller de relevanta kraven i artikel 9, i enlighet med artikel 10.2 n.

Certifieringar och system som kontrollerats av tredje part handhas av en organisation som inte deltar i den relevanta råvarans produktion eller leveranskedja. Dessutom används somliga av dessa system ofta för att verifiera att vissa standarder eller regler följs, men de går inte nödvändigtvis så långt som att certifiera själva produkten.

Denna vägledning riktar sig främst till intressenter som överväger att använda certifiering eller system som kontrollerats av tredje part med tanke på deras potentiella mervärde när det gäller att tillhandahålla kompletterande information, t.ex. om geolokaliseringskoordinater, och underbygga verksamhetsutövarnas riskbedömning som en del av deras iakttagande av tillbörlig aktsamhet för att säkerställa att relevanta produkter är lagenliga och avskogningsfria. Enligt avskogningsförordningen finns ingen skyldighet 1) för verksamhetsutövare att använda sådana system, 2) för producenter att ansluta sig till dem, eller 3) för producentländer att utveckla sådana system. Att använda tredjepartskontrollsystem är inte ett rättsligt krav, utan ett frivilligt beslut av verksamhetsutövaren.

Certifiering och system som kontrollerats av tredje part kan spela en viktig roll för att främja hållbara jordbruks- och skogsbruksmetoder och ansvarsfull anskaffning, främja insyn i leveranskedjan och underlätta efterlevnad. Det bör noteras att system för egenförsäkran som inte är beroende av bestyrkande från tredje part inte omfattas av denna vägledning och per definition är mindre tillförlitliga på grund av bristen på oberoende och opartiskhet.

Denna vägledning riktar sig främst till intressenter som överväger att använda certifiering eller system som kontrollerats av tredje part med tanke på deras potentiella mervärde när det gäller att tillhandahålla kompletterande information, t.ex. om geolokaliseringskoordinater, och underbygga verksamhetsutövarnas riskbedömning som en del av deras iakttagande av tillbörlig aktsamhet för att säkerställa att relevanta produkter är lagenliga och avskogningsfria. Om verksamhetsutövare beslutar att använda sådana system är denna vägledning avsedd att hjälpa dem att bedöma i vilken utsträckning dessa system kan stödja uppfyllandet av kraven i avskogningsförordningen.

Denna vägledning är också relevant för nationella behöriga myndigheter, eftersom sådana system visserligen kan användas i riskbedömningsförfarandet enligt artikel 10, men de kan inte ersätta verksamhetsutövarens ansvar för tillbörlig aktsamhet enligt artikel 8. Detta innebär att om sådana system används, är det inte detsamma som ”grönt ljus”, eftersom verksamhetsutövaren fortfarande är skyldig att iaktta tillbörlig aktsamhet och hålls ansvarig om kraven på tillbörlig aktsamhet enligt avskogningsförordningen inte uppfylls.

De olika systemen skiljer sig kraftigt åt i fråga om omfattning, mål, struktur och verksamhetsmetoder. En viktig skillnad är huruvida de förlitar sig på ett bestyrkande från tredje part eller inte, vilket innebär att de kategoriseras dels 1) som certifiering och system som kontrollerats av tredje part, dels 2) som system för egenförsäkran. De senare omfattas inte av detta vägledande dokument och är per definition mindre tillförlitliga på grund av bristen på oberoende och opartiskhet.

a) *Rollen för certifieringar och system som kontrollerats av tredje part*

Vid bedömningen av huruvida information från ett certifieringssystem eller ett system som kontrollerats av tredje part ska användas i riskbedömningsförfarandet enligt artikel 10 för att styrka att produkten är laglig och avskogningsfri bör en verksamhetsutövare som ett första steg fastställa om systemets standarder överensstämmer med relevanta bestämmelser i avskogningsförordningen. I detta avseende bör det påpekas att verksamhetsutövare också får använda certifierings- eller tredjepartskontrollsystem för att uppfylla enbart vissa krav i avskogningsförordningen.

Certifierings- och tredjepartskontrollsystem kräver i allmänhet att tredjepartsorganisationer ska kunna styrka sina kvalifikationer för att kunna utföra bedömningar genom en ackrediteringsprocess som fastställer standarder för revisorernas kompetens och de system som certifieringsorganisationerna måste följa. Certifierade eller kontrollerade produkter är i allmänhet märkta med certifierings- eller kontrollorganisationens namn och typ samt med kraven för revisionsförfarandet. Enligt systemet kan det också krävas att partnerna anger dessa uppgifter i de formella handlingar som åtföljer transporten. Dessa organisationer kommer normalt att kunna tillhandahålla information om certifieringens omfattning och hur den tillämpats i produktionslandet för de relevanta produkterna, inklusive uppgifter om vilken typ av revision som görs på fältet och hur ofta.

Certifierings- och tredjepartskontrollsystem kan bedömas utifrån tre huvudsakliga delar: 1) *relevanta standarder*, dvs. verksamhetskrav, omfattning, förfaranden och riktlinjer för företag som följer dessa system, 2) *systemens genomförande*, dvs. i vilken utsträckning standarderna genomförs, bland annat genom införande av nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnad även genom revisioner, och 3) *styrningsfunktioner*/trovärdighetsbedömning av systemen, till exempel vad gäller insyn, processer för tillförlitlighetsgrad, tillsyn osv. Sådan information bör regelbundet omprövas av verksamhetsutövaren, särskilt i förhållande till kraven i avskogningsförordningen.

När det gäller kraven i avskogningsförordningen bör till exempel verksamhetsutövare, i den mån detta är relevant för den information som tillhandahålls genom certifierings- eller tredjepartskontrollsystemet, granska följande aspekter av certifierings- eller tredjepartskontrollsystemet inom ramen för 1) *relevanta standarder*:

— Giltighet, äkthet och inkludering av certifikatets organisation inom ramen för certifieringen eller tredjepartskontrollen för en relevant råvara eller produkt.

— Inkludering och efterlevnad av relevanta rättsliga krav, såsom anpassning till definitionen av avskogningsfri och brytdatumet den 31 december 2020, i enlighet med artiklarna 2 och 3 i avskogningsförordningen.

— Bedömning av risken för bristande efterlevnad beträffande kraven på att den relevanta produkten ska vara lagenlig och avskogningsfri.

— De relevanta produkternas spårbarhet, inklusive genom geolokalisering tillbaka till markområdet.

— Möjlighet att blanda känt och okänt ursprungsmaterial inom modellen för spårbarhetssystem (vilket inte är godtagbart enligt avskogningsförordningen) ([15]). En relevant produkt med certifiering enligt spårbarhetssystemet kan också innehålla en blandning av certifierat och icke-certifierat material från en rad olika källor, för vilka information måste erhållas om huruvida kontroller av den icke-certifierade delen har utförts och huruvida dessa kontroller i tillräcklig grad styrker att kraven i avskogningsförordningen uppfylls. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet måste därför vara fullständigt för den relevanta produkten i sin helhet.

— Möjlighet att använda massbalans när produkter som uppfyller kraven blandas med produkter av okänt ursprung (vilket inte är godtagbart enligt avskogningsförordningen) ([16]).

([15]) Vissa system tillåter certifiering när en angiven procentandel av den relevanta produkten, som vanligtvis anges på etiketten, har uppfyllt den fullständiga certifieringsstandarden. I sådana fall är det viktigt att verksamhetsutövaren erhåller information om huruvida kontroller av den icke-certifierade andelen har utförts och huruvida de i tillräcklig grad styrker att även den icke-certifierade andelen uppfyller kraven på geolokalisering och på att vara avskogningsfri.

([16]) Vissa system tillåter certifiering när spårbarhetssystem för massbalans används. Sådana blandade produkter överensstämmer dock inte med avskogningsförordningen. Endast produkter som helt och hållet uppfyller ovanstående krav är tillåtna enligt avskogningsförordningen, vilket utesluter blandade produkter som är baserade på vissa procentsatser eller spårbarhetssystem för massbalans.

— Systemets förmåga att tillhandahålla den information som krävs tillsammans med bevisning som är ”tillräckligt entydig och verifierbar” i enlighet med artikel 9.

Inom ramen för 2) *systemens genomförande* bör verksamhetsutövare beakta följande:

— Tillgång till information om systemets styrning, berörda parters deltagande i systemet och revisionssammanfattningar.

— En fri och allmänt tillgänglig databas över certifieringsinnehavare, deras omfattning, giltighet, datum för upphävande eller avslutande av certifieringsstatus samt tillhörande revisionsrapporter.

— Transparenta regelbundna, slumpmässiga och oberoende kontroller (inbegripet genom revisioner) av att certifieringen eller tredjepartskontrollsystemet överensstämmer med deras egna standarder, regler och förfaranden.

— Kontroll av mängden certifierat material och dess ursprung längs hela leveranskedjan, t.ex. användning av anatomisk eller kemisk analys eller DNA-analys för att verifiera information om produktens eller leveranskedjans spårbarhet.

— Effektiva kontroller för verifiering av volymer inom hela leveranskedjan ([17]).

— Användning av liknande stämplar/påståenden som avser olika typer av system.

— Befintliga väl underbyggda rapporter om eventuella brister eller problem med det berörda certifierings- eller tredjepartskontrollsystemet i de länder där de relevanta råvarorna eller produkterna har sitt ursprung.

— Befintliga väl underbyggda rapporter om en viss producent eller handlare som använder sig av det berörda certifierings- eller tredjepartskontrollsystemet.

Inom ramen för 3) *styrningsfunktioner* bör verksamhetsutövare beakta följande:

— Potentiella intressekonflikter.

— Omfattning och resultat av kontroller av bedrägeri och korruption.

— Certifieringens eller tredjepartskontrollsystemets överensstämmelse med internationella eller europeiska standarder (t.ex. relevanta ISO-vägledningar).

— Konsekvenser och sanktioner vid överträdelser samt korrigerande åtgärder, även i fråga om upphävd certifiering till dess att korrigerande åtgärder vidtagits, och även med beaktande av hur snabbt förfarandet är för att återkalla och återinföra tillstånd för utfärdande av certifiering för produkter.

— Införande av bestämmelser om berörda parters engagemang, även för att möjliggöra och främja deltagandet av småbrukare (i förekommande fall) i systemet.

— Information om oberoendet för tredjepartsorganisationer som tillhandahåller relevanta certifierings- eller kontrolltjänster såsom ackrediterade organisationer. Bestyrkanden eller intyganden från systemet, systemanknutna revisorer eller tredjepartsrevisorer som omfattas av systemet för att genomföra processer för tillförlitlighetsgrad bör inte åberopas separat eller anses vara entydiga. Synpunkter från andra berörda parter, däribland deltagare i systemet, fackförbund, arbetstagar- och småföretagarorganisationer, det civila samhället, icke-statliga organisationer samt tredjepartsorganisationer för revision och tillförlitlighetsgrad bör beaktas, om dessa rimligen finns tillgängliga.

([17]) Certifiering enligt spårbarhetssystem får användas för att styrka att ingen okänd eller icke tillåten råvara förs in i en leveranskedja. Dessa grundar sig i allmänhet på säkerställande av att endast tillåtna råvaror och produkter tillåts föras in i leveranskedjan vid *kritiska styrpunkter*, och att en produkt kan spåras till dess föregående handhavare (som också måste vara certifierad enligt spårbarhetssystemet) i stället för tillbaka till ursprungsorten. En produkt som är certifierad enligt spårbarhetssystemet får innehålla en blandning av certifierat och annat tillåtet material från en rad olika källor. En verksamhetsutövare som använder sig av certifiering enligt spårbarhetssystemet bör säkerställa att allt material uppfyller kraven i avskogningsförordningen och att kontrollerna är tillräckliga för att utesluta material som inte uppfyller kraven.

b) *Bakgrundsinformation*

Certifierings- och tredjepartskontrollsystem är antingen offentliga eller privata, beroende på deras styrningsmodell, oavsett om de drivs statligt eller inte. De kan vara obligatoriska eller frivilliga, beroende på om de är rättsligt bindande. Privata system används frivilligt av verksamhetsutövaren, medan offentliga system ofta (dock inte nödvändigtvis) är obligatoriska och inrättade av de länder från vilka produkterna kommer. Både offentliga och privata certifierings- och tredjepartskontrollsystem syftar till att erkänna bra miljöstandarder genom certifiering, och därför har många av dem tillfört viktiga bidrag för att öka jordbruksproduktionens hållbarhet i världen.

I den konsekvensbedömning som föregick avskogningsförordningen, som bygger på andra relevanta studier, framgick emellertid också ett antal farhågor när det gäller sådana system, bland annat att de har olika nivåer av insyn och olika regler, förfaranden och kvalitetssäkringssystem, samt när det gäller övervakning, offentliggörande och verkställighet. Under årens lopp har det också uttryckts oro över spårbarhetssystemens effektivitet och integritet samt deras sårbarhet för bedrägerier. Avsaknad av oberoende revisioner är dessutom en svaghet i vissa privata system. En särskild studie som beställts av kommissionen om certifierings- och kontrollsystem inom skogsbrukssektorn och sektorn för träbaserade produkter har uppvisat liknande resultat samt pekat på bristande insyn och en risk för ofullständig eller till och med vilseledande information ([18]).

Obligatoriska offentliga kontrollsystem med bindande åtgärder kan omfatta höga standarder, både när det gäller täckningsgrad och genomförande. Det är viktigt att de omfattar alla ekonomiska verksamhetsutövare i ett land (både avseende utsläppande på marknaden och export) för att undvika kryphål och läckage på grund av det kan finnas ekonomiska verksamhetsutövare som inte omfattas av systemet. Dessa kan också säkerställa en bättre integrering av småbrukare genom att tillhandahålla nödvändigt stöd för att överbrygga kostnadsproblemet, som ofta uppfattas som ett stort problem, eftersom stordriftsfördelar missgynnar små och medelstora företag när det gäller att erhålla certifiering jämfört med större verksamhetsutövare och handlare.

I fråga om tillförlitlighet och relevans både vad gäller privata och offentliga system bör alla tillämpliga delar av deras standarder vara i linje med avskogningsförordningen (antingen på samma nivå eller ännu högre), särskilt när det gäller definitionen av *avskogningsfri*, krav på geolokalisering, insyn och produktionens lagenlighet.

I detta sammanhang är det viktigt att notera att inte alla system omfattar standarder och bedömningar som rör en lagenlig produktion av den relevanta råvaran, och det kan därför vara relevant att kontrollera vilka krav på lagenlighet som ingår i systemen, både när det gäller de lagar som de omfattar och de kriterier eller indikatorer som används för att bedöma efterlevnaden. Exempelvis kan systemen skilja sig åt i sina definitioner av vad som ska betraktas som en relevant *lag* eller vad som är *lagenligt* i produktionslandet, eller beträffande vilka indikatorer som måste beaktas för att bedöma riskerna för lagstridighet.

Andra faktorer som påverkar de relevanta systemens genomförande, verkställighet och trovärdighet är att det finns interna besluts- och styrningsformer, bland annat direkt delaktiga aktörer i leveranskedjan som ansöker om respektive innehar certifiering eller anskaffar och använder certifierade produkter för att tillgodose kundernas behov.

För att ytterligare underlätta handel och efterlevnad av avskogningsförordningen kommer en databas med metoder att inrättas, till vilken dels ekonomiska verksamhetsutövare kan hänvisa när de iakttar tillbörlig aktsamhet i samband med utsläppande och tillhandahållande av produkter på EU-marknaden, dels behöriga myndigheter när de utför relevanta kontroller.

Se kommissionens konsekvensbedömning ([19]), EU:s riktlinjer för bästa praxis för frivilliga certifieringssystem för jordbruksprodukter och livsmedel ([20]) samt resultaten av kommissionens studie om certifierings- och kontrollsystem inom skogsbrukssektorn och sektorn för träbaserade produkter ([21]) för fler relevanta delar av alla former av certifiering och tredjepartskontroll.

([18]) Europeiska kommissionen, rapport: *Study on Certification and Verification Schemes in the Forest Sector and for Wood-based Products* (inte översatt till svenska), Europeiska unionens publikationsbyrå, 2021.
([19]) Europeiska kommissionen, SWD(2021) 326 final.
([20]) EUT C 341, 16.12.2010, s. 5.
([21]) Europeiska kommissionen, rapport: *Study on Certification and Verification Schemes in the Forest Sector and for Wood-based Products* (inte översatt till svenska), Europeiska unionens publikationsbyrå, 2021.

11. JORDBRUKSANVÄNDNING

## 1. **Inledning**

Artikel 3 a i avskogningsförordningen förbjuder utsläppande och tillhandahållande på eller export från unionsmarknaden av relevanta råvaror och relevanta produkter som inte är avskogningsfria. I artikel 2.13 a definieras *avskogningsfri* som relevanta produkter som innehåller, har utfodrats med eller har producerats med användning av relevanta råvaror som producerats på mark där ingen avskogning ägt rum efter den 31 december 2020 ([22]). Enligt artikel 2.3 avses med *avskogning* omvandling av skog till jordbruksanvändning, oberoende av om omvandlingen är orsakad av människan eller inte.

I skäl 36 i avskogningsförordningen förklaras att kommissionen bör utarbeta riktlinjer för att klargöra tolkningen av definitionen av *jordbruksanvändning*, särskilt när det gäller omvandling av skog till mark för andra ändamål än jordbruksanvändning. I skäl 31 i förordningen om restaurering av natur ([23]) hänvisas också till sådana riktlinjer.

De viktigaste målen i detta kapitel är därför följande:

— Att förtydliga definitionen av skog och mätning av de tekniska parametrar som används för att definiera *skog* enligt avskogningsförordningen när det gäller areal, genomsnittlig höjd och krontäckning, särskilt när träd gränsar till eller överlappar jordbruksarealer (avsnitt 3).

— Att klargöra innebörden av *uttagen jordbruksareal* och *jordbruksplanteringar*, i den mening som avses i artikel 2.5 i avskogningsförordningen, särskilt vilka villkor som gäller för att jordbruksareal, t.ex. uttagen areal eller areal som ligger i träda eller används för vissa plantskolor, fortsatt ska räknas som *jordbruksanvändning* för de ändamål som anges i artikel 2 oavsett markegenskaper, i syfte att förtydliga villkoren för omvandling av skog till jordbruksareal (avsnitten 3 och 4).

— Att ge vägledning angående de omständigheter under vilka arealen, oaktat observerad krontäckning efter den 31 december 2020 (det brytdatum som fastställs i artikel 2.13 i avskogningsförordningen), bör betraktas som *jordbruksanvändning* (avsnitt 4).

— Att klargöra situationer där en areal som faller inom ramen för definitionen av *skog* inte bör anses vara omvandlad till *jordbruksanvändning*, utan till annan markanvändning, i synnerhet

  — annan markanvändning för att förebygga, minimera, begränsa eller vända negativ inverkan på den biologiska mångfalden av att invasiva främmande arter förs in och sprids, eller

  — kulturformade livsmiljöer som i stor utsträckning förvaltas (t.ex. genom bevarande bete) i enlighet med kraven i en plan för bevarande eller återställande som genomför skyldigheter enligt internationella konventioner om skydd och återställande av natur och biologisk mångfald, eller

  — användning för förebyggande av skogsbränder eller utbyggnad av förnybar energi (avsnitten 2 och 4 a).

— Att tillhandahålla en tolkning av *jordbruksanvändning* enligt avskogningsförordningen, med beaktande av definitioner som fastställs i tillämplig EU-lagstiftning och förklarande anmärkningar som överenskommits på internationell nivå (avsnitten 4, 4 c och 4 d).

— Att klargöra den kombinerade och samverkande användning av areal med krontäckning som faller inom ramen för definitionerna i avskogningsförordningen, såsom agroforestrysystem, silvopastorala system och agrosilvopastorala system (avsnitt 4 d).

— Att klargöra olika typer av markanvändning inom samma område samt användning av registerkartor och fastighetsregister (avsnitt 5).

([22]) Den andra delen av *avskogningsfri* i artikel 2.13 b, där det föreskrivs för relevanta produkter som innehåller eller har producerats med användning av trä att skogen har avverkats utan att orsaka skogsförstörelse, omfattas inte av detta kapitel som specifikt handlar om definitionen av jordbruksanvändning.

([23]) EUT L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj.

2. **Förtydligande av omvandling av skog till mark för andra ändamål än jordbruksanvändning**

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Skäl 36; Artikel 2.3, 2.5 och 2.13 – Definitioner; Artikel 3 a – Förbud*

Enligt artikel 2.3 i avskogningsförordningen avses med *avskogning* omvandling av skog till jordbruksanvändning, vilket bör uppfattas som en förändrad markanvändning från *skog* enligt definitionen i artikel 2.4 i avskogningsförordningen (som diskuteras utförligt i avsnitt 3) till *jordbruksanvändning* enligt definitionen i artikel 2.5 i avskogningsförordningen (som diskuteras utförligt i avsnitten 4, 4 c och 4 d). I detta avseende är det irrelevant i vilken utsträckning omvandlingen till jordbruksanvändning sker, och denna omvandling medför att en råvara som omfattas av avskogningsförordningen och som produceras på sådan mark inte uppfyller kraven i fall där avskogningen ägde rum efter den 31 december 2020.

Klassificeringen av ett område som *avskogat* grundar sig på det objektiva kriteriet huruvida skogen har omvandlats för en specifik användning och ett särskilt ändamål, vilket är oberoende av den lagligt registrerade användningen och de geografiska gränserna för markområdet liksom av frågan om vem eller vad som ligger till grund för avskogningen.

Vid tillämpning av skogsförordningen innebär omvandling av skog till annan markanvändning än sådan som omfattas av definitionen av *jordbruksanvändning* att omvandlingen inte faller inom ramen för definitionen av *avskogning* (se utförlig information om *jordbruksanvändning* i avsnitt 4). Detta inbegriper omvandling av skog till områden för stadsinfrastruktur, såsom kraftledningar, vägar, städer och bosättningar, för industrianläggningar utanför jordbruket eller för utbyggnad av förnybar energi.

Omvandling av skogsmark omfattas inte heller av avskogningsförordningens definition av *avskogning* om det primära syftet med omvandlingen och den efterföljande markanvändningen inte är jordbruksanvändning, utan t.ex. utbyggnad av förnybar energi, industriell användning, återställande av biologisk mångfald, förebyggande av skogsbränder, djurskydd under extrema klimatförhållanden eller hantering av invasiva främmande arter. Kompletterande jordbruksverksamhet får äga rum om det är nödvändigt för att ge stöd åt det primära syftet med omvandlingen och markanvändningen efter omvandlingen (se avsnitt 4 a) eller om jordbruksverksamheten inte förändrar det faktum att den övervägande delen används som skog (se avsnitt 4 b).

Ansvaret för att bestämmelserna efterlevs ligger hos medlemsstaterna. När dessa riktlinjer tillämpas på enskilda fall bör medlemsstaterna säkerställa att vederbörlig hänsyn tas till de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall. I fall där verksamheten är försumbar, med hänsyn till alla förekommande omständigheter, bör proportionalitetsprincipen respekteras.

3. **Definition av *skog***

Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2.4 – Definitioner*

Enligt artikel 2.4 i avskogningsförordningen betraktas ett område som *skog* om följande egenskaper föreligger:

— **Markområdet omfattar mer än 0,5 hektar** – detta innebär att den trädareal som beskrivs genom krontakets omkrets uppgår till 0,5 hektar eller mer.

— **Träd som är högre än fem meter** – detta innebär att trädens överkant når upp till en genomsnittlig höjd på fem meter eller mer.

— **Ett krontak som täcker mer än 10 % av ytan** – detta innebär att den andel som krontaket täcker för de träd som utgör trädbeståndet utgör mer än 10 % av det område som upptas av trädståndet.

— **Med träd som kan uppnå dessa tröskelvärden på platsen** – detta avser områden med unga träd som ännu inte har fått men som förväntas få ett krontak som täcker 10 % och en trädhöjd på fem meter. Det omfattar särskilt områden som är tillfälliga impediment på grund av kalhuggning som del av skogsbruksmetoder eller naturkatastrofer och som förväntas föryngras.

— **Utom mark som övervägande används i jordbruk eller som urban mark** – detta innebär att skogen fastställs både av förekomsten av träd och avsaknaden av annan övervägande markanvändning (se nedan och även avsnitt 4).

*Egenskaperna beträffande markområdets yta, den genomsnittliga höjden och krontäckningen måste föreligga eller samtidigt kunna nå upp till dessa tröskelvärden på platsen.*

Inom ramen för avskogningsförordningen bör **urban markanvändning** anses vara övervägande till exempel när det gäller parker och trädgårdar i stadsområden, oavsett om tröskelvärdena för definition som skog uppnås eller inte. Mer information om övervägande **jordbruksanvändning** finns i avsnitt 4.

Förutsatt att egenskaperna i definitionen är uppfyllda omfattar *skog*, dock utan att vara begränsat till, följande:

— Områden som omges av skog eller som är strikt förbundna med skog och som används för skogsbruk, såsom skogsvägar, brandhinder och andra små öppna områden, såvida de inte är inrättade inom en egen enskild fastighet.

— Jordbruksmark som i allmänhet varit nedlagd i mer än tio år, vars förnyelse av träd uppfyller kriterierna för *skog* (detta bör beaktas i samband med *uttagen jordbruksareal* och *mark i tillfällig träda* i avsnitt 4).

— Mangrover i tidvattenområden, oavsett om området klassificeras som markområde eller inte.

— Plantskolor för skogsarter som odlas inom skogsområdet för att tillgodose skogsägarnas egna behov.

— Områden utanför lagligt fastställd skogsmark som uppfyller kriterierna för definitionen av *skog*.

Definitionen av *skog* utesluter trädbestånd inom system för jordbruksproduktion. Mer information finns i avsnitten 4 c och 4 d.

## 4. Definition av *jordbruksanvändning* och undantag

| |
|---|
| Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2.5 – Definitioner* |

Enligt artikel 2.5 i avskogningsförordningen anses ett område falla inom ramen för *jordbruksanvändning* om marken används för jordbruksändamål.

### a) *Förtydligande av jordbruksändamål*

**Enligt artikel 2.5 används marken för jordbruksändamål (bland annat) i följande fall:**

— **Jordbruksplanteringar** enligt definitionen i artikel 2.6 i avskogningsförordningen. En mer utförlig vägledning om *jordbruksplanteringar* finns i avsnitt 4 c.

— **Uttagen jordbruksareal** – denna kategori bör beaktas i kombination med *mark i tillfällig träda*, som diskuteras nedan i detta avsnitt.

— **Uppfödning av boskap** – detta omfattar områden med tillfälliga eller permanenta betesmarker och jordbruksbyggnader för djuruppfödning och djurhållning.

Det bör noteras att kategorierna *jordbruksplanteringar*, *uttagen jordbruksareal* och mark för *uppfödning av boskap* är en icke uttömmande uppräkning av exempel på *jordbruksanvändning*.

Vid tillämpning av avskogningsförordningen bör mark som används för jordbruksändamål uppfattas omfatta följande kategorier av markanvändning:

— Mark med tillfälliga grödor, vilket avser all mark som används för grödor som vanligtvis odlas under en cykel på mindre än ett år, inklusive fleråriga tillfälliga grödor.

— Mark som utgör tillfälliga ängar och betesmarker, vilket avser mark som odlas med örtartade fodergrödor eller gräs för bete under en period på mindre än fem år i rad.

— Uttagen jordbruksareal eller mark i tillfällig träda, vilket avser jordbruksmark med förlängd vila före rekultivering, användning som betesmark eller användning för annan jordbruksverksamhet. Detta kan vara en del av jordbruksföretagens system för växelbruk eller bero på legitima skäl eller exceptionella omständigheter, såsom översvämningsskador, vattenbrist eller brist på insatsvaror, inbegripet ekonomiska, sociala (sjukdom, arvsproblematik) eller rättsliga skäl (rättstvister osv.). Obs: Uttagen jordbruksareal eller bestående träda bör fortsätta att betraktas som *jordbruksanvändning* i allmänhet under [tio] år. Marken kan också betraktas som *jordbruksanvändning* längre än denna period, om det kan påvisas att jordbruksverksamheten inte kunnat återupptas på grund av något av ovannämnda skäl. Det angivna skälet måste omfatta hela den period då marken tagits ur bruk eller varit tillfälligt i träda. Om detta påvisas bör marken fortsätta att betraktas som jordbruksanvändning, såvida den inte officiellt betecknas som skog enligt nationell lagstiftning.

— Mark med fleråriga grödor, vilket avser mark där grödor odlas på lång sikt och inte behöver återplanteras på flera år, vanligtvis fem år eller mer. Mark med fleråriga grödor omfattar också mark som används för odling av fleråriga grödor som står under skydd, vilket beskrivs i avsnitt 4 b.

— Mark som utgör permanenta ängar och betesmarker, vilket avser mark som använts under mer än fem år i rad för betesdjur eller för att odla fodergrödor, genom odling eller på naturligt sätt.

— Mark för jordbruksbyggnader och gårdar, vilket avser mark som hyser jordbruksbyggnader i drift (skjul, lador, källare och silor), byggnader för animalieproduktion (stall, ladugårdar, fårstall och hönsgårdar) samt gårdar.

— Om det genom tillräckligt entydig bevisning kan påvisas att både i) ett markområde utgjorde *jordbruksanvändning* enligt beskrivningen ovan före den 31 december 2020 och ii) en producent har beslutat att plantera skog med kort omloppstid eller att viga marken åt tillfällig beskogning före eller efter det datumet och marken inte omfattas av en skogsförvaltningsplan eller lagstiftning som kräver skogsförvaltning eller skydd av skog på markområdet, anses detta markområde fortsatt stå under jordbruksanvändning vid tillämpning av avskogningsförordningen och producenten får fortsätta sin jordbruksverksamhet på markområdet.

— Ovannämnda kategorier av markanvändning för jordbruksändamål kan också omfatta ytor som upptas av landskapselement som uppmuntras på grund av biologisk mångfald eller miljöskäl.

Återställande, hantering av invasiva arter, förebyggande av skogsbränder, djurskydd och utbyggnad av förnybar energi

Mark som har genomgått omvandling för ett eller flera av de primära syften som anges nedan ska **inte** anses ha omvandlats till jordbruksanvändning om omvandlingen har gjorts för att

— förebygga, minimera, begränsa eller vända negativ inverkan på den biologiska mångfalden av att invasiva främmande arter förs in och sprids, om detta begränsas till vad som är absolut nödvändigt och underbyggs av förebyggande planer, förvaltningsplaner eller officiella mandat, eller

— förebygga eller minimera och begränsa risken för skogsbränder, om detta begränsas till vad som är absolut nödvändigt och underbyggs av brandförebyggande planer, skogsförvaltningsplaner eller officiella mandat, eller

— säkerställa efterlevnaden av djurskyddslagstiftning när det är nödvändigt att uppföra strukturer (permanenta och icke-permanenta) för att inhysa djur, i syfte att säkerställa djurens välbefinnande när detta är begränsat till det minsta nödvändiga område som krävs för uppförandet, och när denna verksamhet inte påverkar de omgivande områdenas kategorisering som skog, eller

— säkerställa återställande och efterföljande bevarande och förvaltning av ekosystem av stort värde för den biologiska mångfalden (t.ex. vissa typer av hedmark, våtmark eller gräsmark) om så krävs enligt en bevarande- eller återställandeplan (t.ex. en förvaltningsplan för ett skyddat område eller en nationell eller regional plan för återställande av natur) för genomförande av skyldigheter som härrör från globala multilaterala avtal om skydd och återställande av natur och biologisk mångfald, såsom konventionen om biologisk mångfald och det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald, eller

— bygga ut förnybar energi (t.ex. genom att anlägga vindkraftparker eller solceller),

även om kompletterande jordbruksverksamhet kan äga rum när detta är nödvändigt för att stödja det primära syftet med omvandlingen och markanvändningen efter omvandlingen.

b) *Förtydligande av den övervägande markanvändningen*

Enligt artikel 2.4 faller markområdet inte inom ramen för definitionen av *skog* om det övervägande används i jordbruk.

**Vid tillämpning av avskogningsförordningen,** med avseende på de undantag som avses i definitionen av *skog* i artikel 2.4, bör **jordbruksanvändning** anses vara övervägande i följande icke uttömmande fall:

— Säsongsbete (t.ex. sommarbete) eller tillfälligt silvopastoralt bete i trädbetäckta områden som inte tillhör kategorin primärskog (t.ex. på kulturformade betesmarker eller på naturliga betesmarker med förändrad krontäckning).

— Om klimatförhållandena (t.ex. tillfälligt snötäcke) medför att silvopastorala metoder eller agroforestrysystem begränsas till en viss period av året kan de anses utgöra övervägande användning.

— Inrättande av skyddsgrupper av träd för olika miljöändamål eller för den biologiska mångfaldens skull på ett område som övervägande används i jordbruk (t.ex. betesmark), även om området når tröskelvärdena i definitionen av *skog*.

Dessa fall skiljer sig från kompletterande jordbruksverksamhet i samband med omvandling som syftar till att återställa eller hantera invasiva främmande arter, som inte omfattas av *jordbruksanvändning*, se ovan.

Vid tillämpning av avskogningsförordningen bör **jordbruksanvändning** däremot **inte** anses vara **övervägande** exempelvis vid småskalig produktion av sidoprodukter (t.ex. kaffe) eller vid ibland omfattande, ibland småskaligt bete i skog, så länge produktionen och därmed sammanhängande verksamhet inte har någon skadlig inverkan på skogens livsmiljö.

c) *Definition av jordbruksplantering*

| Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Artikel 2.6 – Definitioner* |
|---|

*Jordbruksplanteringar* ingår i definitionen av *jordbruksanvändning* i artikel 2.5 i avskogningsförordningen.

Definitionen av *jordbruksplantering* i artikel 2.6 i avskogningsförordningen avser för det första ”mark med trädbestånd i jordbruksproduktionssystem, t.ex. fruktodlingar, oljepalmplantager, olivlundar”, vilket hänvisar till åkermark, inklusive med permanenta grödor enligt beskrivningen i avsnitt 4.

För det andra avser definitionen ”skogsjordbrukssystem där grödor odlas under trädskärm”, vilket förklaras i avsnitt 4 d och måste läsas tillsammans med undantaget där den övervägande markanvändningen inte förändras. I artikel 2.6 i avskogningsförordningen klargörs vidare att alla planteringar för andra relevanta råvaror än trä omfattas av begreppet *jordbruksplantering*, varför dessa planteringar omfattas av definitionen av *jordbruksanvändning*.

För det tredje fastställs i artikel 2.6 i avskogningsförordningen att jordbruksplanteringar inte omfattas av definitionen av *skog*. Detta innebär att arealer som uppfyller kriterierna för jordbruksplantering inte omfattas av definitionen av skog, även om de inbegriper träd som exempelvis gummi eller oljepalm.

d) *Förtydligande av skogsjordbrukssystem*

| Tillämplig lagstiftning: *Avskogningsförordningen – Skäl 37; Artikel 2.6 – Definitioner* |
|---|

Enligt FAO:s dokument ([24]) är *skogsjordbruk* ett kollektivt begrepp för markanvändningssystem och tekniker där vedartade fleråriga växter (träd, buskar, palmer, bambu-arter osv.) avsiktligt används inom samma markförvaltningsenhet som jordbruksgrödor och/eller djur, i någon form av rumsligt arrangemang eller tidssekvens. Inom skogsjordbrukssystem finns det både ekologisk och ekonomisk interaktion mellan de olika komponenterna. Det finns två grundläggande skogsjordbrukssystem: simultana och sekventiella. Simultana system har träd och grödor eller djur som växer tillsammans på samma mark, medan grödor och träd i sekventiella system turas om att uppta större delen av samma utrymme, vilket minimerar deras konkurrens.

Skogsjordbruk kan också hänvisa till särskilda skogsbruksmetoder som kompletterar jordbruksverksamhet, t.ex. genom att förbättra markens bördighet, minska jorderosionen, förbättra förvaltningen av avrinningsområden eller tillhandahålla skugga och livsmedel för boskap ([25]).

I skäl 37 erinras om att skogsjordbrukssystem enligt FAO:s definitioner inte betraktas som skogar, utan som jordbruksanvändning och att de inbegriper olika situationer, till exempel situationer där grödor odlas under krontäcke, samt agroforestrysystem, silvopastorala system och agrosilvopastorala system.

Eftersom definitionen av *skog* i artikel 2.4 i avskogningsförordningen utesluter mark som till övervägande delen utgör *jordbruksanvändning*, innebär detta att om ett markområde övervägande används inom ramen för *skogsjordbrukssystem* för de ändamål som anges i skäl 37 kan det inte betraktas som *skog*. I detta fall och vid tillämpning av avskogningsförordningen måste denna mark anses utgöra *jordbruksanvändning*. Se avsnitt 2 beträffande kompletterande jordbruksverksamhet, inbegripet skogsjordbruksverksamhet i samband med återställande.

5. **Förtydligande av markanvändning vid flera typer av markanvändning i samma område och användning av fastighetsregister och registerkartor**

Om ett markområde inbegriper både ett område som faller inom ramen för definitionen av *skog* och ett område som utgör *jordbruksanvändning* ska de båda områdena beaktas separat. Det område som uppfyller kriterierna för definitionen av *skog* omfattas av avskogningsförordningen, medan det område som uppfyller kriterierna för *jordbruksanvändning* inte omfattas av avskogningsförordningen i fråga om omvandling.

Det är irrelevant huruvida den del av markområdet som används i jordbruk är större än den del av markområdet som betraktas som skog enligt definitionen. Exempelvis innebär detta att om en fastighet på tio hektar har en areal på två hektar som kan betraktas som skogsareal enligt objektiva kriterier och en areal på åtta hektar som odlas genom jordbruksanvändning, då klassificeras två hektar av skogen som skog, även om denna areal bara utgör 20 % av den totala fastigheten.

Vid bedömning av om ett visst markområde utgör skog bör de faktiska skogsegenskaperna ha företräde framför beteckningen i fastighetsregister och registerkartor. För att påvisa tidigare jordbruksanvändning kan fastighetsregister och registerkartor utgöra ytterligare element som kompletterar satellitdata. Vidare kan skogsförvaltningsplaner och register över fastställda skogsområden vara användbara för att avgöra om området utgör skog utan nuvarande trädskärm, särskilt om området tillfälligt är impediment utan trädskärm på grund av skogsbruksmetoder, naturkatastrofer eller tidiga år av beskogning. Det EU-observatorium ([26]) som kommissionen tillhandahåller är ett fritt användbart verktyg för alla intressenter för att fastställa den globala skogsarealen under 2020. Observatoriet är emellertid varken exklusivt eller obligatoriskt och har inget rättsligt värde. Offentliga och privata intressenter kan använda alla kartor som de anser lämpliga för att iaktta tillbörlig aktsamhet eller utföra kontroller.

([24]) FAO 2003. *Multilingual Thesaurus on Land Tenure*. Kapitel 7: ”Land in an agricultural, pastoral and forestry context”.
([25]) *FAO World Programme For The Census Of Agriculture 2020*, vol. 1, s. 120, punkt 8.12.12 och 8.12.13.
([26]) https://forest-observatory.ec.europa.eu/forest/gfc2020.

*BILAGA I*

**HUR SKA TOLKNINGARNA AV *UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN, TILLHANDAHÅLLANDE PÅ MARKNADEN* OCH *EXPORT* TILLÄMPAS I PRAKTIKEN?**

I följande scenarier beskrivs situationer där en fysisk eller juridisk person anses vara verksamhetsutövare enligt avskogningsförordningen.

*[Om inget annat anges är verksamhetsutövarna i alla scenarier nedan ansvariga för att iaktta tillbörlig aktsamhet avseende de relevanta produkterna/råvarorna och lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till avskogningsförordningens informationssystem eller att utse ett ombud, i den mening som avses i artikel 6, som ska lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för deras räkning.]*

*[Enligt artikel 4.3 innebär ett inlämnande av en förklaring om tillbörlig aktsamhet att handlare som inte är små och medelstora företag och verksamhetsutövare har iakttagit tillbörlig aktsamhet enligt de tillämpliga bestämmelserna i avskogningsförordningen och tar ansvar för slutsatsen att produkterna i fråga är avskogningsfria och har producerats i enlighet med tillämplig lagstiftning i produktionslandet, enligt artikel 3).*

**Scenario 1 – Förädling av produkter**

Tillverkare A (verksamhetsutövare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) är ett företag etablerat i EU som köper palmolja [HS 1511] i ett tredjeland och importerar den till EU, där vederbörande använder palmoljan för att producera tekniska fettalkoholer [HS 3823 70]. Därefter säljer tillverkare A de industriella fettalkoholerna till tillverkare B i en annan EU-medlemsstat.

— Tillverkare A är verksamhetsutövare vid import av palmoljan till EU (deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom palmolja är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att tillverkare A måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende palmoljan, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Tillverkare A är också verksamhetsutövare vid utsläppande av industriella fettalkoholer på marknaden, eftersom industriella fettalkoholer är relevanta produkter som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att tillverkare A måste lämna in en separat förklaring om tillbörlig aktsamhet för de industriella fettalkoholerna innan dessa släpps ut på marknaden, i vilken tillverkaren kan hänvisa till referensnumret för sin tidigare förklaring om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.9.

**Scenario 2 – Förpackningsmaterial**

*Scenario 2a*

Tillverkare C (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och importerar bestruket konsttryckspapper [HS 4810] från producent B som är etablerad i ett tredjeland, och använder det för att förpacka andra produkter som därefter säljs på unionsmarknaden.

— Tillverkare C är verksamhetsutövare vid import av konsttryckspapperet till EU (dvs. deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom konsttryckspapper är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Även om konsttryckspapperet kommer att användas som förpackning importeras det som en produkt i sig (*jämför med scenario 2b*) och är därför föremål för tillbörlig aktsamhet. Tillverkare C måste lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Tillverkare C behöver inte iaktta tillbörlig aktsamhet eller lämna in ett förklaring om tillbörlig aktsamhet för konsttryckspapperet när det därefter används som förpackning för andra produkter, eftersom det inte säljs som en produkt i sig utan i stället som förpackningsmaterial (som inte ger produkten dess huvudsakliga karaktär) och därför inte regleras som en relevant produkt enligt avskogningsförordningen.

*Scenario 2b*

Företag D (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerat i EU och importerar träramar [HS 4414] från ett tredjeland och säljer dem till återförsäljare E som också är etablerat i EU. Ramarna är förpackade i kartong.

— Företag D är verksamhetsutövare vid import av träramarna till EU (dvs. deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom träramar är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att företag D måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende träramarna, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Företag D behöver inte iaktta tillbörlig aktsamhet eller lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för kartongerna, eftersom dessa inte är importerade som en produkt i sig utan i stället som förpackningsmaterial (som inte ger produkten dess huvudsakliga karaktär) och därför inte regleras som en relevant produkt enligt avskogningsförordningen.

**Scenario 3 – Överlåtelse av äganderätt**

*Scenario 3a*

Tillverkare F (verksamhetsutövare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerat i EU och köper oberedda hudar från nötkreatur [HS ex 4101] från leverantör H som är etablerad utanför EU. Enligt avtalet överlåts äganderätten omedelbart till tillverkare F medan hudarna fortfarande befinner sig utanför EU och tillverkare F importerar dem till EU. Efter importen till EU bereder tillverkare F hudarna till garvade hudar [HS ex 4104] och säljer dem till återförsäljare I (handlare) som är etablerad i EU och som inte hör till kategorin små och medelstora företag.

— Tillverkare F är verksamhetsutövare vid importen av oberedda hudar från nötkreatur till EU (deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom oberedda hudar från nötkreatur är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att tillverkare F måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende de oberedda hudarna, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning. Som ett led i sin tillbörliga aktsamhet avseende de oberedda hudarna måste tillverkare F ange geolokaliseringsuppgifter för alla anläggningar där nötkreaturen har hållits (i enlighet med artikel 9.1 d). I enlighet med skäl 39 avgör tillverkare F om de nötkreatur som använts för att producera hudarna har utfodrats med en annan relevant produkt, och om så är fallet iakttar vederbörande även den tillbörliga aktsamhet som krävs för djurfodret.

— Tillverkare F är också verksamhetsutövare vid utsläppande av de garvade hudarna på marknaden, eftersom garvade hudar är relevanta produkter som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att tillverkare F måste lämna in en separat förklaring om tillbörlig aktsamhet för dessa innan de säljs till handlare I. Tillverkare F kan hänvisa till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet avseende de obehandlade hudar som vederbörande tidigare släppt ut på marknaden vid import till EU.

— I egenskap av *handlare som inte hör till kategorin små och medelstora företag* ska handlare I uppfylla samma krav på tillbörlig aktsamhet som en verksamhetsutövare. Efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits avseende de oberedda hudarna från nötkreatur måste handlare I lämna in en separat förklaring om tillbörlig aktsamhet för de garvade hudar som köpts från tillverkare F innan vederbörande säljer dem till konsumenter eller andra aktörer längre ned i leveranskedjan (dvs. *tillhandahåller dem* på unionsmarknaden). Handlare I kan i sin förklaring om tillbörlig aktsamhet hänvisa till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet från tillverkare F för de garvade hudarna, i enlighet med artikel 4.9.

*[I detta scenario överlåts äganderätten från en person utanför EU till en person i EU innan produkten fysiskt förs in i EU]*

*Scenario 3b*

Tillverkare F (verksamhetsutövare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och köper garvade hudar från nötkreatur [HS ex 4104] online från leverantör H som är etablerad utanför EU. Enligt avtalet överlåts äganderätten till tillverkare F först när hudarna levereras till vederbörandes fabrik i EU. Agent G importerar hudarna till EU för leverantör H:s räkning och levererar dem till tillverkare F:s fabrik.

— Leverantör H är verksamhetsutövare vid import av de garvade hudarna från nötkreatur till EU (dvs. deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom de är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att leverantör H måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende hudarna från nötkreatur, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning [eller ge agent G i egenskap av ombud i uppdrag att lämna in denna på dennes vägnar enligt artikel 6.1]. Som ett led i sin tillbörliga aktsamhet avseende hudarna måste leverantör H ange geolokaliseringsuppgifter för alla anläggningar där nötkreaturen har hållits (i enlighet med artikel 9.1 d). I enlighet med skäl 39 avgör leverantör H om de nötkreatur som använts för att producera dessa hudar har utfodrats med en annan relevant produkt, och om så är fallet iakttar vederbörande även den tillbörliga aktsamhet som krävs för djurfodret.

— Tillverkare F är den första fysiska eller juridiska person som tillhandahåller de relevanta produkterna på EU-marknaden och anses också vara verksamhetsutövare enligt artikel 7, dvs. även om vederbörande faktiskt inte är verksamhetsutövare enligt definitionen i artikel 2.15 fastställer artikel 7 att tillverkaren omfattas av samma skyldigheter som en verksamhetsutövare. Tillverkare F måste därför iaktta tillbörlig aktsamhet och lämna in en separat förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet innan vederbörande säljer hudarna till konsumenter eller andra aktörer längre ned i leveranskedjan, och tillverkaren kan i sin förklaring hänvisa till förklaringen om tillbörlig aktsamhet från leverantör H enligt artikel 4.9.

*[I detta scenario överlåts äganderätten från en person utanför EU till en person i EU först efter att produkten fysiskt har förts in i EU]*

**Scenario 4 – Utsläppande kontra tillhandahållande på marknaden**

*[Scenarierna 4a, 4b, 4c och 4d åskådliggör skillnaden mellan utsläppande och tillhandahållande på unionsmarknaden och ger exempel på under vilka omständigheter ett företag i senare led kan vara verksamhetsutövare.]*

*Scenario 4a*

Grossist J (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och importerar kakaopulver [HS 1805] från en producent i tredjeland (utanför EU) och säljer det till återförsäljare K som är etablerad i EU men som inte hör till kategorin små och medelstora företag. Återförsäljare K importerar ytterligare kakaopulver från ett tredjeland (producent utanför EU) och blandar det med kakaopulver som köpts från grossist J för försäljning till slutkonsumenter i EU (*jämför med scenarierna 4b, 4c och 4d*).

— Grossist J är verksamhetsutövare vid import av kakaopulvret till EU (dvs. deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*) *(utsläppande på marknaden)*, eftersom kakaopulver är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att grossist J måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende kakaopulvret, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— För det kakaopulver som köpts från grossist J agerar återförsäljare K som handlare, eftersom kakaopulvret redan har släppts ut på unionsmarknaden. I egenskap av *handlare som inte hör till kategorin små och medelstora företag* åtar sig återförsäljare K att uppfylla samma skyldigheter att iaktta tillbörlig aktsamhet som en verksamhetsutövare och ska lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för det kakaopulver som köpts av grossist J innan vederbörande säljer det (*tillhandahållande*). Återförsäljare K kan hänvisa till grossist J:s befintliga förklaring om tillbörlig aktsamhet för kakaopulvret, efter att ha bekräftat att tillbörlig aktsamhet har iakttagits korrekt i enlighet med kraven i artikel 4.9 i avskogningsförordningen, men återförsäljare K behåller fortfarande ansvaret för att kraven uppfylls.

— Återförsäljare K är verksamhetsutövare för det ytterligare kakaopulver som vederbörande importerar direkt till EU (deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom kakaopulver är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen och återförsäljare K släpper ut det ytterligare kakaopulvret på marknaden för första gången. Detta innebär att återförsäljare K måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende det ytterligare kakaopulvret, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

*Scenario 4b*

Grossist J (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och importerar kakaopulver [HS 1805] från en producent i tredjeland (utanför EU) och säljer det till återförsäljare K (handlare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) som är etablerad i EU. Återförsäljare K återförsäljer kakaopulvret inom EU.

— Grossist J är verksamhetsutövare vid import av kakaopulvret till EU (dvs. deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom kakaopulver är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att grossist J måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende kakaopulvret, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Eftersom kakaopulvret redan har släppts ut på marknaden av återförsäljare J, och under förutsättning att återförsäljare K varken har bearbetat eller kompletterat det före återförsäljningen, anses det som att återförsäljare K endast *tillhandahåller* en relevant produkt. I syfte att iaktta tillbörlig aktsamhet och lämna in förklaringar om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2 och 4.9 kan återförsäljare K hänvisa till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet efter att ha konstaterat att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt av grossist J enligt artikel 4.9, men återförsäljare K behåller fortfarande ansvaret för att kraven uppfylls.

***Scenario 4c***

Grossist J (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och importerar sojabönolja [HS 1507] från en producent i tredjeland (utanför EU) och säljer det till återförsäljare K (handlare som hör till kategorin små och medelstora företag) som också är etablerad i EU. Återförsäljare K återförsäljer sojabönoljan inom EU.

— Grossist J är verksamhetsutövare vid import av sojabönoljan till EU (dvs. deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom sojabönolja är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att grossist J måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende sojabönoljan, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Eftersom sojabönoljan redan har släppts ut på marknaden av grossist J, och under förutsättning att återförsäljare K varken har bearbetat eller kompletterat den före återförsäljningen, anses det som att återförsäljare K endast *tillhandahåller* en relevant produkt. Eftersom återförsäljare K är en *handlare som hör till kategorin små eller medelstora företag* har vederbörande inte samma skyldigheter att iaktta tillbörlig aktsamhet som en verksamhetsutövare. Återförsäljare K måste därmed samla in och bevara den information som krävs enligt artikel 5 i avskogningsförordningen, men behöver inte lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för sojabönoljan innan vederbörande återförsäljer den i enlighet med artikel 5.2.

*Scenario 4d*

Grossist J (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och importerar kakaobönor [HS 1801] från en producent i tredjeland (utanför EU) och säljer dem till tillverkare K (verksamhetsutövare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) som också är etablerad i EU. Tillverkare K använder kakaobönorna för att tillverka chokladkakor [HS 1806], som vederbörande säljer inom EU.

— Grossist J är verksamhetsutövare vid import av kakaobönorna till EU (deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom kakaobönor är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att grossist J måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende kakaobönorna, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Tillverkare K blir verksamhetsutövare när man säljer chokladkakorna, eftersom chokladkakor också är en relevant produkt som förtecknas i bilaga I till avskogningsförordningen och dessa släpps ut på marknaden (*tillhandahålls för första gången*). I syfte att iaktta tillbörlig aktsamhet och lämna in förklaringar om tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2 och 4.9 kan återförsäljare K hänvisa till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet efter att ha konstaterat att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt av grossist J enligt artikel 4.9, men återförsäljare K behåller fortfarande ansvaret för att kraven uppfylls.

**Scenario 5 – Användning av en befintlig förklaring om tillbörlig aktsamhet som referens**

Företag L (verksamhetsutövare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och köper fryst nötkött [HS ex 0202] från jordbrukare M (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) som också är etablerad i EU och har fött upp nötkreaturen inom EU. Jordbrukare M har köpt nötkreaturens foder från återförsäljare W (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) som har iakttagit tillbörlig aktsamhet. Företag L exporterar sedan det frysta nötköttet [HS ex 0202] till ett tredjeland. Köttet har inte bearbetats till eller blandats med andra relevanta produkter.

— Jordbrukare M är verksamhetsutövare vid försäljning av det frysta nötköttet till företag L och måste iaktta tillbörlig aktsamhet samt lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för nötköttet till informationssystemet innan vederbörande säljer det. Som ett led i sin tillbörliga aktsamhet avseende nötköttet måste jordbrukare M ange geolokaliseringsuppgifter för alla anläggningar där nötkreaturen har hållits (i enlighet med artikel 9.1 d). I enlighet med skäl 39 fastställer jordbrukare M om nötkreaturen har utfodrats med en annan relevant produkt, och om så är fallet bör jordbrukare M använda relevanta fakturor, referensnummer för relevanta förklaringar om tillbörlig aktsamhet eller annan relevant dokumentation från återförsäljare W som bevis för att fodret varit avskogningsfritt.

— Företag L är verksamhetsutövare när köttet exporteras från EU (dvs. deklarering enligt tullförfarandet för export). Företag L måste därmed förvissa sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits avseende nötköttet och lämna in en separat förklaring om tillbörlig aktsamhet, vilken kan hänvisa till den tidigare förklaring om tillbörlig aktsamhet som lämnats in av jordbrukare M enligt artikel 4.9. Om företag L i stället för att exportera köttet till ett tredjeland beslutar att sälja köttet inom EU skulle företaget agera som handlare, men det skulle fortfarande omfattas av **samma** skyldigheter som ovan, eftersom handlare som inte är små och medelstora företag betraktas som verksamhetsutövare som inte är små och medelstora företag enligt artikel 5.1.

**Scenario 6 – Tillbörlig aktsamhet för fysiska personer och mikroföretag**

Privat skogsägare N (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och avtalar med timmerföretag O (verksamhetsutövare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) att timmerföretaget ska avverka vissa av skogsägarens träd. Företag O avverkar träden, men stockarna [HS 4403] ägs fortfarande av den privata skogsägaren N. När stockarna samlas in säljer den privata skogsägaren N de avverkade stockarna till timmerföretaget O. Timmerföretag O skickar sedan stockarna till sitt eget sågverk och släpper ut dem på marknaden som virke [HS 4407].

— Skogsägare N är verksamhetsutövare och måste iaktta tillbörlig aktsamhet innan stockarna släpps ut på marknaden. Eftersom skogsägare N är *en fysisk person eller ett mikroföretag* har vederbörande emellertid möjlighet att bemyndiga nästa verksamhetsutövare eller handlare längre ned i leveranskedjan, som inte är en fysisk person eller ett mikroföretag, att agera som ombud och lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för dennes räkning. Om skogsägare N väljer att ge företag O i uppdrag att lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för dennes räkning ska skogsägaren enligt artikel 6.3 vidarebefordra all information som krävs till företag O för att bekräfta att vederbörande redan har iakttagit tillbörlig aktsamhet och att ingen eller endast försumbar risk har konstaterats. Skogsägare N behåller ansvaret för att kraven uppfylls.

— Timmerföretag O är verksamhetsutövare vid utsläppande av virke på marknaden, som är en relevant träprodukt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen och har producerats från stockar som avverkats i skogsägare N:s skog. Detta innebär att timmerföretag O måste förvissa sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits avseende stockarna och lämna in en separat förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet innan företaget släpper ut det virke som producerats genom att avverka skogsägare N:s skog.

**Scenario 7 – Bemyndigande av tredje parter som ombud**

Återförsäljare P (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablera i EU och importerar däck, andra än massivdäck, av gummi [HS ex 4011], från ett tredjeland (utanför EU) och väljer att utse företag Q, som är etablerat i EU, som ombud för att lämna in förklaringen om tillbörlig aktsamhet i egenskap av tjänsteleverantör för återförsäljare P.

— Återförsäljare P är verksamhetsutövare vid import av däcken till EU (deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom däck av gummi är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att återförsäljare P måste iaktta tillbörlig aktsamhet avseende däcken, men kan ge företag Q i uppdrag att som ombud lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet avseende däcken för dennes räkning i enlighet med artikel 6.1. Företag Q agerar inte som medlem i leveranskedjan, utan är endast en tjänsteleverantör som lämnar in förklaringen om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet för återförsäljare P:s räkning och på begäran av de behöriga myndigheterna ska lämna en kopia av fullmakten enligt artikel 6.2. Ansvaret för däckens överensstämmelse med artikel 3 i avskogningsförordningen ligger fortfarande hos återförsäljare P.

**Scenario 8 – Produktomfattning**

Tillverkare R (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och importerar palmolja [HS 1511] från tillverkare i tredjeland (utanför EU) till EU och bearbetar den i sin fabrik till tvål [HS 3401] som vederbörande säljer inom EU.

— Tillverkare R är verksamhetsutövare vid import av palmoljan till EU (deklaration enligt tullförfarandet för *övergång till fri omsättning*), eftersom palmolja är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att tillverkare R måste iaktta tillbörlig aktsamhet, lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet och ange förklaringens referensnummer i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

— Vid försäljning av tvålen behöver tillverkare R dock inte iaktta tillbörlig aktsamhet eller lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet för den palmolja som finns i tvålen, eftersom tvålen i sig inte är en relevant produkt som förtecknas i bilaga I till avskogningsförordningen.

**Scenario 9 – Utsläppande av relevanta produkter på marknaden av små och medelstora verksamhetsutövare**

*Scenario 9a*

Sojahandlare S (handlare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och köper sojabönor [HS 1201] som redan har släppts ut på marknaden av ett annat företag. Sojahandlare S (handlare som inte hör till kategorin små och medelstora företag) säljer sojabönorna till företag T (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) som också är etablerat i EU. Företag T använder sojabönorna för att framställa mjöl av sojabönor (HS 1208 10) och säljer det.

— Handlare S är en handlare som inte hör till kategorin små och medelstora företag vid försäljning (*tillhandahållande*) av sojabönorna till företag T, eftersom sojabönor är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen. Detta innebär att handlare S måste försäkra sig om att tillbörlig aktsamhet har iakttagits avseende sojabönorna och lämna in en ny förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet innan sojabönorna säljs till företag T.

— Företag T är verksamhetsutövare vid utsläppande av mjölet på marknaden genom försäljning, eftersom företaget har förädlat sojabönorna till en ny produkt (mjöl av sojabönor), som är en relevant produkt med ett separat HS-nummer enligt bilaga I till avskogningsförordningen Eftersom denna försäljning av företag T utgör utsläppande på marknaden (*tillhandahållande för första gången*) av en ny relevant produkt på marknaden är företag T verksamhetsutövare. Företag T hör till kategorin små och medelstora företag och har således ingen skyldighet att iaktta tillbörlig aktsamhet innan företaget släpper ut sojabönsmjölet på marknaden eller att lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet i informationssystemet, eftersom mjölet framställts av sojabönor som redan har varit föremål för tillbörlig aktsamhet och för vilka en förklaring om tillbörlig aktsamhet redan har lämnats in av handlare S i enlighet med artikel 4.8, men företag T behåller fortfarande ansvaret för att kraven uppfylls.

*Fall 9b*

Privat skogsägare U (verksamhetsutövare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och avverkar en del av sina egna träd. Skogsägaren bearbetar sedan stockarna och framställer personliga träramar [HS 4414] av stockarna inom den egna verksamheten, för att kunna sälja ramarna direkt till slutkonsumenter.

— Skogsägare U är verksamhetsutövare och måste iaktta tillbörlig aktsamhet innan de avverkade stockarna [HS 4403] släpps ut på marknaden för bearbetning till träramar samt lämna in en förklaring om tillbörlig aktsamhet till informationssystemet.

— Skogsägare U är verksamhetsutövare vid utsläppande på marknaden av de personliga träramar som vederbörande framställer, eftersom träramar är en relevant produkt som omfattas av bilaga I till avskogningsförordningen och dessa tillhandahålls *för första gången* på marknaden. Skogsägare U hör till kategorin små och medelstora företag och behöver därför enligt artikel 4.8 varken iaktta tillbörlig aktsamhet eller lämna in en ny förklaring om tillbörlig aktsamhet i informationssystemet för sina träramar, eftersom dessa är gjorda av stockar som redan varit föremål för tillbörlig aktsamhet och för vilka en förklaring om tillbörlig aktsamhet har lämnats in i informationssystemet.

*[Om skogsägare U i ovanstående scenario 9b skulle avverka en del av sina träd för att framställa personliga träramar för eget bruk i sitt hem skulle vederbörande inte vara verksamhetsutövare och följaktligen inte omfattas av de skyldigheter som fastställs i avskogningsförordningen. Detsamma skulle vara fallet om vederbörande bearbetade andra relevanta produkter för eget personligt bruk av träden, t.ex. stolpar till sitt staket eller möbler till sitt hus.]*

**Scenario 10 – Relevanta produkter som erbjuds till försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning**

Person V (handlare som hör till kategorin små och medelstora företag) är etablerad i EU och köper träramar [HS 4414] för efterföljande försäljning genom sin onlinebaserade hantverksbutik inom ramen för en kommersiell verksamhet. Träramarna har redan varit föremål för tillbörlig aktsamhet genom verksamhetsutövare Z.

— Person V är handlare vid tillhandahållande av träramarna på marknaden, eller verksamhetsutövare vid export av dem till ett tredjeland, eftersom träramar är en relevant produkt enligt bilaga I till avskogningsförordningen. Avskogningsförordningen innehåller *ingen* bestämmelse som innebär att enbart ett erbjudande om försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning ska anses utgöra tillhandahållande på marknaden eller export. Person V måste följa avskogningsförordningen innan köpeavtal ingås med köpare av träramarna.

*BILAGA II*

**EXEMPEL PÅ INFORMATIONSKRAV OCH KRAV PÅ TILLBÖRLIG AKTSAMHET FÖR SAMMANSATTA PRODUKTER SOM OMFATTAS AV BILAGA I TILL AVSKOGNINGSFÖRORDNINGEN**

**Exempel 1:** Kraven på information och tillbörlig aktsamhet har uppfyllts för den relevanta produkten och alla delar som innehåller eller har framställts av andra relevanta produkter.

| Produkttyp | Volym | | | | Har tillbörlig aktsamhet iakttagits för den relevanta produkten? |
|---|---|---|---|---|---|
| CKD-kontorsmöbler (HS 9403) | 1 500 enheter | | | | Ja. Verksamhetsutövaren har iakttagit tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 i avskogningsförordningen, inklusive informationskraven i artikel 9 (se nedan), och lämnat in en förklaring om tillbörlig aktsamhet. |
| Del av relevant produkt (komponent) | Information om relevanta delar av produkten (enligt artikel 9) | | | | Omfattas denna del av den relevanta produkten av en förklaring om tillbörlig aktsamhet? |
| | Varuslag[2] | Art | Produktionsland | Geolokalisering av råvaran | |
| Kärnkomponent | Spånskivor (HS 4410) | Sitkagran (*Picea sitchensis*) | EU-medlemsstat | Flera planteringar. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |
| Fram- och baksida | 0,5 mm faner (HS 4408) | Bok (*Fagus sylvatica*) | EU-medlemsstat | Privata skogsägare. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |

**Exempel 2:** Kraven på information och tillbörlig aktsamhet har uppfyllts för den relevanta produkten och alla delar som innehåller eller har framställts av andra relevanta produkter.

| Produkttyp | Volym | Har tillbörlig aktsamhet iakttagits för den relevanta produkten? |
|---|---|---|
| Chokladbaserade konfektyrer (HS 1806) | 2 000 kg | Ja. Verksamhetsutövaren har iakttagit tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 8 i avskogningsförordningen, inklusive informationskraven i artikel 9 (se nedan), och lämnat in en förklaring om tillbörlig aktsamhet. |

| Del av relevant produkt (komponent) | Information om relevanta delar av produkten (enligt artikel 9) | | | Omfattas denna del av den relevanta produkten av en förklaring om tillbörlig aktsamhet? |
|---|---|---|---|---|
| | Varuslag | Produktionsland | Geolokalisering av råvaran | |
| Ingrediens | Kakaosmör (HS 1804) | Flera tredjeländer | Flera gårdar/ småbrukare. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. I avsaknad av en befintlig förklaring om tillbörlig aktsamhet har verksamhetsutövaren iakttagit tillbörlig aktsamhet för denna del av den relevanta produkten. |
| Ingrediens | Kakaomassa (HS 1803) | Flera tredjeländer | Flera gårdar/ småbrukare. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |

**Exempel 3:** Kraven på information och tillbörlig aktsamhet har uppfyllts för den relevanta produkten och alla delar som innehåller eller har framställts av andra relevanta produkter. Den relevanta produkten får inte släppas ut på marknaden eftersom geolokaliseringarna för råvaror som rör en relevant produkt i den sammansatta produkten är okända.

| Produkttyp | Volym | | | | Har tillbörlig aktsamhet iakttagits för den relevanta produkten? |
|---|---|---|---|---|---|
| Kryssfaner (plywood) (HS 4412) | 8 500 $m^3$ | | | | Ja. Tillbörlig aktsamhet har iakttagits, men eftersom förfarandet för tillbörlig aktsamhet har visat att de geolokaliseringsuppgifter som krävs inte finns tillgängliga får den relevanta produkten inte släppas ut på marknaden. |
| Del av relevant produkt (komponent) | Information om relevanta delar av produkten (enligt artikel 9) | | | | Omfattas denna del av den relevanta produkten av en förklaring om tillbörlig aktsamhet? |
| | Varuslag | Art | Produktionsland | Geolokalisering av råvaran | |
| Fram- och baksida | Fanerskivor (HS 4408) | *Calophyllum* spp. | Tredjeland | Flera koncessioner. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |
| Kärnkomponent | Fanerskivor (HS 4408) | Poppel (*Populus* sp.) | Tredjeland | Bondeskog. Geolokaliseringar okända eller ej angivna. | Nej. Det är inte möjligt att fullgöra skyldigheten att iaktta tillbörlig aktsamhet utan att känna till geolokaliseringarna. |

**Exempel 4:** Kraven på information och tillbörlig aktsamhet har uppfyllts för den relevanta produkten och alla delar som innehåller eller har framställts av andra relevanta produkter. Den relevanta produkten får inte släppas ut på marknaden eftersom geolokaliseringarna för råvaror som rör en relevant produkt i den sammansatta produkten är okända och uppgifter om art saknas för en annan relevant produkt.

| Produkttyp | Volym | | | | Har tillbörlig aktsamhet iakttagits för den relevanta produkten? |
|---|---|---|---|---|---|
| Skrivpapper (90 g/m2) (HS 4802) | 1 200 ton | | | | Ja. Tillbörlig aktsamhet har iakttagits, men den information som krävs som en del av förfarandet är inte tillgänglig, vilket innebär att den relevanta produkten inte får släppas ut på marknaden. |
| Del av relevant produkt (komponent) | Information om relevanta delar av produkten (enligt artikel 9) | | | | Omfattas denna del av den relevanta produkten av en förklaring om tillbörlig aktsamhet? |
| | Varuslag | Art | Produktionsland | Geolokalisering av råvaran | |
| Massa | Kortfibrig massa (HS 47) | *Acacia mangium* | Tredjeland | Skogsodling. Geolokalisering känd. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |
| Massa | Kortfibrig massa (HS 47) | Blandade tropiska trädslag av okända arter | Tredjeland | Skogsodlingar. Alla geolokaliseringar kända. | Nej. Det är inte möjligt att fullgöra skyldigheten att iaktta tillbörlig aktsamhet utan att identifiera alla arter i träprodukter. |
| Massa | Långfibrig massa (HS 47) | *Pinus radiata* | Tredjeland | Skogsodlingar. Geolokaliseringar okända eller ej angivna. | Nej. Det är inte möjligt att fullgöra skyldigheten att iaktta tillbörlig aktsamhet utan att känna till geolokaliseringarna. |

**Exempel 5:** Kraven på information och tillbörlig aktsamhet har uppfyllts för den relevanta produkten och alla delar som innehåller eller har framställts av andra relevanta produkter. Den relevanta produkten får inte släppas ut på marknaden, eftersom iakttagen tillbörlig aktsamhet för en relevant produkt i den sammansatta produkten visat att den inte varit avskogningsfri.

| Produkttyp | Volym | Har tillbörlig aktsamhet iakttagits för den relevanta produkten? |
|---|---|---|
| Chokladbaserade konfektyrer (HS 1806) | 900 kg | Ja. Tillbörlig aktsamhet har iakttagits, men det är inte möjligt att bekräfta att produkterna är avskogningsfria, vilket innebär att den relevanta produkten inte får släppas ut på marknaden. |

| Del av relevant produkt (komponent) | Information om relevanta delar av produkten (enligt artikel 9) | | | Omfattas denna del av den relevanta produkten av en förklaring om tillbörlig aktsamhet? |
|---|---|---|---|---|
| | Varuslag | Produktionsland | Geolokalisering av råvaran | |
| | Kakaosmör (HS 1804) | Flera tredjeländer | Flera gårdar/ småbrukare. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |
| | Kakaomassa (HS 1803) | Flera tredjeländer | Flera gårdar/ småbrukare. Alla geolokaliseringar kända. | Ja. Verksamhetsutövaren har hänvisat till den befintliga förklaringen om tillbörlig aktsamhet, efter att ha förvissat sig om att tillbörlig aktsamhet iakttagits korrekt. |
| | Kakaopulver (HS 1805) | Flera tredjeländer | Flera gårdar. Alla geolokaliseringar kända. | Nej. Tillbörlig aktsamhet har iakttagits, men vissa platser har varit föremål för avskogning efter brytdatumet, och därför uppfyller komponenten inte kraven i artikel 3 utan är förbjuden. |